N.° 5.

Spogli d'autori antichi

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE FIRENZE

Et Joa. Pierij Valeriani Ann.
et Varijs Lect. In Virgilium.

Itaq; ocha scribi. q admonet in Antiquis legi oha et
in Lapidibus.

PRotinus et Protinus Inueniri dicis. Sed caper mihi
Protinus et locate adu. Protinus temporis

Ego putabam e. et l. assimilatam congruere
Vt Heri in Hesi.

Corylos. antiqui. Coruos.
Foetus scribendū
Saepe. saepti et scribendū.

Pugni. Plurimū Scriptores Veteres, dum compendiariam
scribendi rationem quaerunt, ubicūq; ii. Geminatum inueniunt, unicū scribere uoluerūt
hī cum supra reliquas līās reponeto ut DIS. M. q
q̄d cruce. nell' epitafio di Fabio VICTORIS
pro Victorijs.

Formoseū in Antiquis legi dicit no formosus vtra
mihi. veteres Grammatici Flauio et Capro. et
mybendam in Lapidibus obseruauit. et Atlans et
pallans et Gigans, falso putat in ea declinat. Atlas
pallas Gigas. Putat Eu errori ceu. et barbarum
nobis. ac inde natū quod uetus syllabis
naturā longis tū μακρὰν signū superadderent
mutationis deinde pro apice accipiens et
propterea N. addidisse.

2

Hoc ego an uerū sit valde dubito ime potius
uīp credo : nrz .n. Latini hac nesci addere
cōsueuerūt, et si conueniebat, mirū cur hoc
paucis nōnimis. solis hac līa N accentuer.
Credo ita come molte altre proprietā di scrivere
alcuna volta prendia- altrimenti. come anche a
vīn uecchi auuenne, dl transuerū et transpon-
dit si trova un molto nel B. et dice ca
il Parsauro Francesco d latini et ph formōso
clemens. et alcuna dia si truova CLEMES
alla Greca.

Delicię scribendū

Assidue. q. muetenib. Adsidue et in gbuedā Atsidue.
Questo uso hanno preso inn, et gn sono alato
due cōsonāti et si pronano unite lo facciamo
con diciamo allato q ad lato. et nō sol ego
ma nel fine ancora Vēga cioè a uedella
et uedella.

mpta. pro Vauiū nō odit q. pro Bauiū

Superva pro superba in Antiq. scripti reperijm-
us dicit. et Amanitas pro amabilitas

disputat an .H. litera sit q et bene mostra d latini
che è cō bello argumento et, gn scriuono q note
H. significa l'hora. et hr ne truova ne libri
et piene molti cōsimpli. et anco altro
H.S. H.N.S. hoc monumentū hēredes
nō sequit. et sic nō fuit hā nō n pōtebat

Ma q̃ ſingannerebbono coloro, ſi uogliono regolare
la ſua lingua, ò la proprietà della ſanna
ne è della medª natura nella ſua. poſſi ſi crede ſia
ſtata luogo nella ſua ſono accompagnata à due uoci
C. et G. ſi dar certa forza. come dim. ſi dichiano
et Borgnino. & altroue ne opera ne ſi ſente
et coſtringendole ne ſi dee ſcriuere, ne ſcriuendo
ſi ſpiù i ſui dichi, anche ſi uſa della
lettera, molto habbia guaſta la uoce.

Dra- bene et ſtata bilingue, & noi ne poſſiamo ſcriuere
come pronunciauano gli antichi

Fa In q̃ſto luogo ſi ſegue diſcorſo delle uoci, & ſi mutano
tra loro et di uoci pronunciate chiaramente, & fiſo
grãdo ſi pone uerſo nel luogo .. in 2ª Eclog.

De C. in V. mutato et V in C. deputar ad ſuo Eſſ.

interlu. Dicim pro Dicem in V. C. ſcripti annotato, et
in Aſpro Antiquo Grammatico ſcriptum ſi. inueni
ne dicit.

An hinc noſ dicti?

In Antiquis temp. Quoniens ſchiros ſi inuenit
dicit

conſtet quar ẽ di. N. q̃ uerſum uocibus addita

G. grãm ne ſunt apud ueteres Rom. hinc ſcrip. in-
uenirit C. pro G. ne ſi Mulcuar et mulgeat
Cadens uacuã q. pro c dicit

coxrain
In Georg. unalgh. Eligit illa

In III°. In Antiquis Numis SAECVLA. scripsit ea Saeculari
saeculi felicitas. in uno Othonis Seculi. augustea.
Soboles in q̄busdā Antiquis Soboles
quasi pro Cui in aliq̄bus.

In V°. Quadripes in q̄busdā erant ~~et~~ tripes bipes.
Locunt°. quod dicq̄ (inquit) e. vrām ignorabant
Hordeū cū Aspiratione. quod ante Fordeū. f. m. H
scribebāt.

In VI°. Thalea m. v. c. q̄b. dam. pro Thalia Grec. Θαλία
quod Latini aliq̄n Ι adjiciūt.

In 9° Gen. de scriptura Ex. in compositione scribit S.
exsudo &c
Robigo pro Rubigo, unde Rubigalia —
Libra Dea ab aequi. Exempla suis locis dicetur
Densent° a Denseo, quod verbū vetus Denseo adhuc
dicebāt ut alia multa Fervo Ferbui &c
Annotat in Medic. Cod. pro Menis scriptū adhuc
nec uno tantū loco Mensis, quod putat inde natū
quod titulū super ponebāt vrā geminādi, quod
nō displicet, nā et nūi Etrusci ulterius vo
facilē adhuc. ut scriptū fuerit mēsis. i. mensis
ut insigne scribas Menis accepisti.

Defendit papirius Was. eū Exumpsere Rudy. D. Varro
in manuscriptis erūpsit et erūpet et defendet et
Ita. Verius Futurū mauult: Ego indifferenter accipio.
† qua re in Bof: distinctū est

2° 6°

56 Elabsus pro Elapsus libr aliquot Veterr.

6° Frundes et Frundib. pro fron - Veteres aliqñ et 2ntñ
atq; Runcat frundes

Fros et Frus absq; - n. aliqñ pro Frons

Prarmia g; ingentes pagos et oppida Cerau & in antiquis cui
vis legi Ingeniis. Nigid aliq (ut mgr) Virg. unū hac
loca ingenij pro ea ui mentis qua ea docilitate
meditationis inuentionis et prudentia capax. ut apud
Horatiū Graijs ingeniū - & in fall. prudens ingenia
quos genius Echonis auctoritate nobis putat &
Rusticus et Agricola. in Var. Agricola, quod nō probat
ea differentia aliqua est inter Agricola et Agricam
ut apud nos. in Vr. Coradino et Lauoratore.
Spes Gaud Indigu & in Rom. ut uno ictu
Etruria cum assuefacere Juuenem dicit

2° 3°. Troppa nō Tropeum in glorioso usitatis
Exportatū ad hanc scribendi Rationem quoniam
Ninguit in Veteri. quod alij Ningit
Sulpura in quibusdā. quod Sulphura alij
Comunibus indulgent. aduerta ultimam. ut illud apud
ne subtrahat nro, et Ac gl. subito impetu ac latro cuncto
parricidas nocturnas. Ch Cæsar. l. sexus subtrahendam
putat &
Loreto pro Letto Loriano andar lui l'ultime
uocale ch son due, come dua tuo di
a suoi di, Tu ultimi in dove ha corrotto
t ms, come - ing. il Muti

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE FIRENZE

Alligat. m gb. Et inuenim alligat: Et conjurat non
antiquam putat. i. nō utatis Virgiliano et Augusto: hoc
n. antiquū accipit, ut Et Tauri Scauri Terentij aut.
q colligo Allego Scriptū dicit. et ē Virgilio hb.
sumit exempla

Questo nō mi dispiace, pō ogni eta ha hauut.
le sue proprieta: et il saperle puo giouare a molti
dubij. Le pietre mostrono pur et libri, nō pōt
i libri nō sieno antichissimi, ma pōt nō essere scritti
del gn furono scritti, come spesso alle pietre
potiamo essere - Legi pietre nō son sempre
di buon tempi - nō t hoc alias

Pollabor. pro labor. Vir.

Ante malor. m actens. Dishnche ut duvit pro
ut. τῶν πρὸ Ἀριστοφάνους τῶν πρὸ
κακῶν. alij cū subunione ; magis ut
una cū dicto, Sicut postfatus Catul.
Postdomus in Sardechij.

Ostia g in Antiquis gb. nō hemen facit pulsat, vel g
cū ossa genu Vitru duxit, unde ostia genua Veneris
= Patani. pro Patauij et t hac ratione scribendi
plura - ut flaui ex. A. lap. pro flauij

Tonsaurus. pro Tesaur.

= Oenotr. in Ant. pro Oenotrij ut Patani

Oenetrix capse in Ant. ut in Nummis VENVS
GENETRIX. et in lapidib. ēt quam quam
et Genitrix ut legas.

Latitia : p ꝫ in penultima syllaba ad p C. hz-Nc
numitmata Faustina. LETITIA TEMPORIS
Martitia Villis . in gbusdam . Martelia
Martellū & apud plautum p ep
2 b p Tingua pro Tingo .
Tinellen (ingz) eundē . v-C. hd vitio hominis.

Del modo di Chiamar gli anni gli Con
itori, da Augusto in qua

Suetonius

2ndo Tiberius natus est 16. K. Dec.
M. Aemilio Lepido II
Munatio Plancо } cos.

10 Caius [illegible] K. Septembris
Pan-tio
C. Fonteio Capitone } cos.
Anno ab. V.C. 804. et Anno Aug. 54.
et dedicatum mense Julio Segestano
C. Vibius. Virro

Claudius natus est K. Augusti Lugduni
Julio Antonio } cos. anno ab V.C. 797
Fabio Africano }

103 Otho natus est III. K. Maij
Camillo Arrunto }
Domitio Ahenobarbo } cos. 807

792 L. Vitellius natus est VII. K. Octob. ex [illegible]
Pisone Galba II
Norbano Flacco } cos. 767.

302. [illegible] natus ct. XV. kal. Dec.
[illegible] Salpitio Camerino
C. Poppio Sabino } coss. 761

[illegible] Sparian). 21. Adrianus natus est IX. Cal. Fe.
Serbanano VII.
Tito V. } coss.

[illegible] Equestrem Statuam.
Troiano IIII.
Articulio } coss.

22. Trano Lucius Servano II. Germano II. coss.
Questo anno par[illegible] Lucio di Germ.

33. b. Antonius Pius natus est. 13. K. octobris
Domitiano XII
Cornelio Dolabella } coss.

[illegible] Ant. Pius natus est VI. K. Maias
Arco Vero II.
Augur. } coss. 873

16. b. Commodus natus est pridie K. Sept.
Tam. Patruo 2 coss. 913

[illegible] K. Octobris die Perennis
Orbone II } coss. 928
Apro

7

Scrittura mista di V. fi. F. mil
Lucia claro II Jeseo
Jeseo Jeseo. 895

UFFICIO NAZIONALE
FIRENZE
CATALOGO

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE FIRENZE

171 Ducenarius · puto uerā ꝺ̄ Lebrixen ex forte
error ꝺ̄ impressoꝝ Ducenarius

Dicatis nō displicare

Forsitan nō probo, quid mali̅ sign̄ificant ista
uox qua hic ponenda sit

Ded nō substantia. Haec melius ex illo dogmate ꝺ̄ stoicorū

172 Salina. nō uideo q̄ bonī habeat haec uox locum —

Quaestio de natura ꝺ̄ mr̄.

nō placuerit. videt melius q̄ sine negatione in sententiā
173 ex interiori. 173 videt forte melius sine negatione
Infigatis. legunt ut Excusi infigantis. sunt ex ea
pendendā natura. ut eadem uerba

174 Flatus. videt melius

Sanguinis uis. nō displicet

Hominis. hoc — ut supra 6. VV. CC. legunt cū Rq eorūꝺ̄
Geminis. Hinc ut forsan exigat videt

Vocis gratia. Haec ꝺ̄ sermonem ellem cū VV. CC.

Hominis nōminibus. haec uerba uidentur ingenio,
dotis causā uerum fluxisse. ut puto exoleuisse, nō
sane sonum huius loci capiebat. Sed. n. ista uerba
Origenis impiā ac peruersā cum sententiā expressisse
uisa ad HAEC ꝺ̄ est ad Canon 175
Ego illa nō ut ea reprehendo: hoc ut L^o. A. reprehendit
(Enos in. bon) —

Mulieribus. videt nobis

175 Cinerau'. fortenodiy
Vmel. unden nrhū.

176 De nrorro-shore loqui? firtam cogeal et /olion
est, alianius hoc desiderari putabis. q fons
inveligibal. sed angustius terminavi, nā de
Carne quēstio est. — ⸗ (deest in aliis)

177. sīa facilia
Richtomin? unden nrhus

178 propriā probo
Fulmida nō capio tum huius voci. qd n fluida. v
Gemitū q. unde locū apud Esaiā. a ☉. thuri
in ēsperans, cūe a uetrib. interpretib. quoq
ēsuersiōe sapius utesaī / quod nunc illius exemplis
illi attuemur —
quod ij fulua. est fulmen apud A. Gellū
si rede memini . . . . . .

179 Cadat. nō probo
promittere / placeo
primis nō placeo

180 181 prouidēs nō placet, melius apud sanctū sonat uel
182 ordinatis. Error est imprimentis qui corrigere nō potuerit
ēuersā lectionē oportebat
Probo nostrā. locū nō intelligo, Iudicis uidebit melius
nō ξητα.

Vinc̃hio. prob. m. 158. 181

183 Dum Sanctis Carmen dilig̃ẽ
Specialiter. nō dupliceꝫ
Ciminerijs. recepta uetꝰ pueꝝ. librarij. n. nō b
reiecto in his nominib⁹ uocib⁹. impingobant q

184 .ſſe. uidel addendū

Hebreus Joannē

185 Hanc nō n legi q nō in VV. CC collatis

190 Prefatio Rufini q

Cuius nōl cuius mss. pueꝝ nōn

191 Pamm. de Sc. Hieron.

.Vnus nponendum

Vt qua q p.l. Vt 93. ut nfrat ad id quod sup
dixerat Vt supra dictū libꝝ q post ut qua
ut duo sunt qua postea ut mſſoua
ut edūcac q

Completē q p.l. in pueritē -1- comma. in mde

Pamm° et Sarā°.

Scholas. q hanc lōm lectionē pueꝝ ed Erasmā
in VV-CC. ut cepe a Pamm inuentam et hanc laudā
Cuius S. Hieron⁹. studiosus fuisse videꝫ

15

191

prod. ℔. magis probo

frugib. vñ aliqñ laudam. ecce nō male notionem hanc
voca, hñ assensio VV. CC. quod hoc ℔ in
vnde legatior Cedri

Quod. nō probo. ex melior vnde Cedro apicem
xo-gnar. nō probo. nñ in melioribus hic alibi

192 Apollinar. probo. quod cū sapere & hoc vir noster
fuit ei Apollinarius xō (adscon) sed Horatius politan). fuit. sapius Apollinaris ℔ apollinarius nouus
ignarus. ℔ pauper. Apollinar. legit

Sextum, non sextarium ℔ probo

Diuersa. nō adhuc

Turbant me tempora ℔ hanc uerbo nō dolens quod
in aliis libris, et nimis probabilem habeam

Barmanian. 205 Bar barina hē unde ifi

Concisionē, min. probo sane nouū, quod et paulo ei
vsq; abundantia in persium rationē aequod postea
Hieronymianū ad lapsum, post propter
nō quōd sequē vsq; hodie. n ℔

nō dubium. nō probo

Vel pauca, nō dolens ℔

Traditionis. hoc probabile videtur ℔ et melius ℔
Origenis. hē si subscriptē in libris origenis nō
sui r. r. cius partis / hñ adhuc nō probo

192 Orgijs fouerent. ut hinc excusi cognoscit. nam
201 eadē uerba eodē modo scribit, unde ibi
Platonis sententiā. ut legimus. Et. n. cōtulit dogmata
scripta cū scriptis Platonis. ab exactis fideliter
dogmata scripta collata. Et ab his alia colligere
potuit. cū E tyrannē scripsit insuper fecisse
193 suffragia. VV. cc. hīc scribit. sensus ergo uidet suffragia
postulant ab suffragia ab. n. fautores et adiutores
illos quaerunt sibi. ut diuersicula magis. Et inde
Constantius. Lege constantius. ut sic adnectat
Famites. ut famulos exposcit
subscribendā. ab uidet debuit. ut legendā cō
fidentiae uidet. scribit
Scriptores. Et nō damno VV. cc. scribit hīc inscriptores
improbo
pubis ab scribit. Et sequentia.

194 Mu. probo. ut annotauit
prostibulatae, Voc nota
Tomos. Quae in VV. hīc libros scripsit. sed nomine
manifesto. Et 201 Alia de tomis. Et de
pleris deleri uoluit
hic. nullus alius uerbum
ut 201 se scire ait
uero hic. tomos. explicat. ut. ab. scripsit. nomine
hīc ab mutato. Vbi dixit. Hinc ad inferiora
inferiori loco. ne uideat Tomos ab se
Doctrina edidisse.
16 Libros. Et ne uno tomo

adiuuent . uerũ & alibi hãc uocem ut annotauimꝰ
inuenies 124 . in Zyto .

195 Adiuuent & hanc uocẽ inepte poni ꝙ ulgus
lectio cõmodũ hũ sonum ꝙ .

Ignoscam . nõ probo . ofl . n . locus historiæ postpeꝛ
ꝙ alibi legas Veruꝫ opꝰ longo fuit & ignoscam . nõ
displicam . sed . codices semper aliqui cõcordãt
cũ ulgata et locus historiæ ꝓbat & ideo rõmutat
excoctũ & probo ulgatã . sf . n . excoctũ durauit
et roborauit interius . sic corrupto humore
Illud ꝙ nõ intelligo
Illi . legendũ nisi nõ . ill .
Hum . nõ displicat
Improbi . nõ probo . ofl . n . idẽ quod stulti ut
dixi nõ placet necessaria . ut idẽ repetam
ne am. sol. &
Personam placet
perpetuam . nota hanc locutionẽ . quã nemo
hanc puto . sed nõ meminit exempla . inuenies
apud S . Cyprianũ & Zyto .
Duab . nõ displicat ut de conditione nostra ꝙ nec
nos latin pronuntiemus
Dñe . n . de duabꝰ & eandem hanc locutionẽ & ꝙ
ut unus . li ser primus . sed nõ Zyto .

Liber ~~cōra~~ Rufini nō comi quē vidram
~~multis~~ malis exemplarib. collat. & ē
Francis multis in locis

Apologia ~~ē~~ rufini

Ad Orationē ~~ē~~ Isocratis

254 Reddere. nō indeū male ch_
Cum gaudio. nō placet ofl. n. sua locutio exp̄ime posse
De ijsdem. indeū rodle vacare
Si uelit. Hæc uerba necessaria videntur nec ullo modo
delenda sūt. si n. uerba quæ sequūtur intelligi nec
attendi, nisi hæc ijs uidebit, omnia sine dubio
Conatus & preceps quod fīē duo solicitū indicium
alius, nec ita quid admonendus ē fīē solitus
hebraū, nō

255 Ad Comparationē hui & hæc uerba, si cuppia uerborum
uidens nō sine causa addita ēē in Cod. C. Et mirror
ne addita sint ab aliq̄ qui ea desiderauit, quod apte
cohærerent præcedentib. Rad=
Inde 256 Furiens & hæc ne= ~~ne~~ sūt inde cōpositū
D. Rufinus. nec uox mea ad uetū ē ne ē
Ipsius ē inuidiam ~~ē~~ ea uerecundia fīē
17 ~~uerecundia~~ uerecundia orientis, ut nō possit locum
uocabula ~~ē~~ ~~ē~~ mē ~~ē~~ ~~ē~~ ~~ē~~

Hoc fuga q̄ duo uerbis y nō bñ in VV. CC. pro
pter uolumē · ꝙ sūt ambō in exemplari uno
casu ponēda ante ꝙ̄ uerbū declinēt & eo ponun
nō imperfect uel plusquā perfect q̄

Nomina de quibꝫ. nō mutant

Animas. Mutor uerā lectione, tamen facilius
ꝙ̄ ea · n · in mediis. nō sēo cur dare γδηας
legit: nullo in negotio, germana lectio ea uerbi
uestigijs ex ry ypu- cō. Antiq̄ primū: Ideo
uel plurimis, qui nō nisi / nec priꝰ bñ nomi-
andi ꝛc q̄

Hybernia, scā uox nō habet ꝰ diu: ex eo ipā
Vla cogitatione · q̄ nō simplicem hoc loco, ut uerbo
aptarem q̄ u. g. animō ulla cogitatione mōti q̄ ea
de re fuisse q̄ unde 256 uadē sum uerbū
in sam q̄ recepta lectione sum nō mouerem
sū · x · Vorta Lucretij, ubi sum pro sumus
nō uerum, sui uerbi exprimit ꝰ tēp.
Ut ami ne cuncta q̄ ut adeo q̄. consonā
ne specialis tenuē tenuem mutarē in mihi q̄
Verisimile q̄ Ita hoc ergā sū pl. Antiqua
nam scripturam sū q̄ 5. 5. recepta sum ea ma-
gnitudē ꝰ nō ausa ꝙ̄ innovare, in sera accipia-
rum adeo gdē uerā hic habeat Ornatus q̄

Capere nō simplicē imō melius iudico nō ponam aduerbiū
ne in illud nō habeam ius ꝙ

Vinū nō flentem nec ioculator Athen. mulier uinū,
Circū cursa ꝙ

Spirabiri nō uideo quō in hac regione, et hīc participiū
malē ꝙ uerbū, ne cū sequentib. cohaereo quidē in genere
v.g. spirabunda duplex error, utrūq; ꝙ aut simile
quippiā nō uide

257 Aut nō uideā possē deberi sine damno
Bis. duriusculē dictū uideā nō Comodum si forte ſſum
in metaphorā Gustus ꝙ g. nō nō pro cupio

Age nō simplicē ac si apud Iuc. alucr Sabina ſ uz
ne in excusō hīc uideo hic nō sequi relationē
Disputare nec nō probo, ſſ nec ſ ſcrum ꝙ

258 Ingratus Lenæum. Vide nē (quod nūc in mōdē uenit)
ingratis legēdū cū nec ut supra hic autor locutus est
deducit. n. illum ne nō absurdā faleas de praeceptō
fō unde ꝙ oriā ꝙ
nō unde videas Bodleianus

Vg illa nō pōt damnō
Seyb cū hanc lectionē uulgo probō; ſ ne unc nū
alibi uel ſſ scortis nec ſſ uulgata lectio
aliquid uō hic loci conuenit sed ſ ſſ
nēpe uenio uideā sine cū adhibita ac ſ ſ

259

Excipio — nō displicuit

Sanctā an facienda legas, nō multū refert tā
facienda — mallem — nā sanctā multa sunt
damno omittenda possunt) / facienda, minima
sunt deū. primo loco nō intelligo, nec vulgata
aquiesco ꝑ

Nostrorū. mallē quā nostrorū. sē. cum Nostrorū
codices publicus ubi cōsciana lēgūt. Sr. pl. Romanorū
inde ad publica negotia se applicuisse nārrāt
ut certum ꝑ declaratū est. /

260 si displicuerit ꝑ haec nō delenda est. n. primū
argumentū nec deos nihil posse, sed augur
si irati ꝑ nō displicuit ut certum. sī. pl. γενικῶς
dictū ut ꝑ.

placeant, nō plures ut inducat.

Deiotaro. magis placet, ut antepondat ἀντιθέτως, iusto
Regi ꝑ

Comprobat. reddidit pro sua singulari humanitate damno obligatum
populi. nec. n. aliter mihi ꝑ pertinet imperitus negotiorum. n. alienorum ꝑ

obtrectatores pacis potius ꝑ oppressores ꝓ

Caesar facile

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE FIRENZE

Liber & Vir ſſſ. ℈ Liber placet
conſtat

165 Propter Euſebium prat. fuit. nō ſolū auctoritate
Sophronij ſed & ꝓpius S. Hier. ——

Antigonus Carinus ſ. Debis nominib. quærendum
diligentius & nō tamen cōſtrictū
Vir provocauit, nō placet
Magiſtrum. nō placet
Colari & hic loca corrupta videtur, ſi grece ſcripta
aliter hæc emendaria, ſed lectorū pace
dixero Latina conſtituere

Simon

166 ✓ Nicæadusve. nec mihi incognita, ſatis —
Deſcribit' attentate & a nobis hæc nec apparuit
cum ob eam
✓ Repudiare. nō duplicat. ex Gr. conſtat. nā cū
latina auctoritate unius. mihi' nō duplicat
ſi quasi cumulus addat teſtimonia Græca nemo
✓ Orbis. placet & nemo reſp. hunc gratia dubitavit
Andreas
Quem nō ſequit D. Hier. nō addat

Jacobus

167 ΠΕΔΟΤΥΦΛΟΣΕΙΝ & in legenda atq; hæc cū ſequentibus
Titulis liber, nō ſit abigenda & latinus ne-
ſciat cum ſcriptione adūbrauit ——

ανάρχιας
Anapalacs. ridiculo ñ ξύτη q
Semidoninis ns duplicat

Vda · ns duplicat et alias unus ē hic nom

Matheus

268 Bersabee. uel in scripto aut Bersabie magis placet · cū sepe scribe illius temp. ī, uocis notas neq; ns satis sibi uitat. in correctas uertere, ne accidat in Euang. Joa. Dr. Britannie ȳ britannie, Sine ns persona mea. hanc particulā ns delen ē · ñ · in natiuitate Sua, ut ns sola peni solear.

Paulus

270 nomen Paulus: ns sane duplicat nec inducat' nec paulus · ea ei nihil sonum officit

In scriptura ad Timot. plane

271 Adunatio q ns uocabo.

Lucas

Apostolicas θεαπευτικον. plene

Priscam. pure hic nra. in alijs uno o-Hiero

A Joanne ns duplicat

272 Joa occidit.

Marcus

Doctrina q ma sine ego

pene Joā mariam in VV. CC. ns dem

223 Hermia. ſta ſane legenda ſ. in coeſtiua ex
hiſtoria authoritate ꝓmotaꝝ. ne dubiū ꝙ
nō ſcitis. ad ꝓpoſitū ſane maxime cū nomen
minore ſ. in ſcripſit ꝓmo ꝑ h. Hermes

Hermas

Hermas. ꝙ [illegible] legerūt

Hermas ꝙ ſcīt ꝓcessi

plinio

Natus Alexandrie. oīs hoc melius ex cōtextu ſcr.
nō. n. dubitat natū Alexandrie ſed potest
esse natus ꝙ nutrit in ipo ſanctꝫ. ſpiritꝰ cuius Actꝰ.

227 Primū. ſine prio nō dat quod ſequit ſimitꝫ ne
ſi Cinea ſyllogiſi

Mirabilia. nō ſonat pulc, nec. n. nō placitū. ſed
ꝓcessiua. videt aūt ſignificare ꝓfectū & multitudinē
librorū. ſm vide. vt ſane multa ſcripſit ꝫ

Biſſimꝰ. ꝙ ſane hec uerba addūt nec n. ueriſimile
eſt. ꝙ uv. cc. hec uerba ſomniauerūt

Catalogꝰ. hec uox prima facie videt ꝯpoſitꝰ
ex multo melior, certe ungarior ex tribus auri. decalogꝰ
Ego ſm priorē ſ. negatiuā. videt. n. dā poſſem
ſignificare ōīa ſ. omnia tribus principes ſcripſe-
runt ſ. [illegible] Et ſane ſ. timeri ſtc
ſibi. ſyrus
am in ſcemp. de deo uerbū ſcīt ſaluari, ſine
nō ſcripſerūt in ꝓbā lectionē

Ostorius

275 Imperatorius. magis probo, q imperatiu. hoc loco
illis .n. addit literã, quis. cognitã ea tamen lici-
Edidi uol. uel. uolo quidem ea sanis eo Scripsimus
quo claudit periodus ut sonum ꝓplet q

Clemens

ꝓpter hiatum ꝓ. Clarus. ita sane pun cognitã ne cum. qe lust.
clarã nominat ut charadem, nõ tamen sane uoluit delenim. ſuto
ſtultã lectorẽ mutum
ne opprimat q

Ignatius ꝓ

Mauurus. plane
Vallensis. puto uerius nõ notat ſtã.
Supinũ. nõ intelligo. uide quã locum postulet in hac
Incorporale. nota ex mauro

277 ad supplican. carã uidet supra uel uide
ostius ypsos et co for

Papias

Audiens. q aũ haec uox delẽda nõ est cum
tota illud audiens sanctã, ut locutio cõ lex.

270 quid alius dicã. ego hæc uerba addunt ex
puto librã his uerbis usq; dicam. quãdo, q
ut

Quadratus

Absconio - q quid hoc.

Agrippa

274 sine ulla Egnatius. haec uerba ad Hono
rem uel in hoc audiens notata nõ puto

Justinus

Dedit. nō uidet necessario mox, prudenter periodus à
cupiosb. et nonnulli aegrō karpō sanct
Melior

280 De lapis. Difficile sane est cū loco memorato pronunc
cosimen quid legendū sit, tū cū VV-CC. cōsentiat
ut lectio probabilis & necessaria cum ab iis defendi
possit. Sic inii legendū cū VV. CC.

De aeternitate dei, idē dicit
Camillus. q nō habeo quo sane lectionē confirmē
tū nō mihi causa habenti in VV-CC. quo ea sane
uidet necessario quid sincerum praestiterit. Et nostri
Camilli doctrina qui scribae contra receptam le
ctionem codicis nullo quadrat, et propterea quo
cū necessario expungendo — Finde
Apollinaris
VERO. q. - ita sane legendū et cognomen Latini
mihi - nō secundo
Tatianus
281. Enarratione. ita subiecta. unde debili tenuatione
Irenaeus
282
De obitu & inde cū sententia - nō aliter ac
melius dixit
Justinus
Deorsum ciuitatis. nō prorsus
ut aliquid foriam- cōsi

εὐφραδεύ ℔ nō dispicio finem huius lectionis

Clemens

Septem ar octo egendū videri pī nō magn

Roma editū sum liū

Προσεφωνησε pro verius dictū ℔ inde qua

alii anno vocamus

Apollonius

nō ℔

Scisimy. nō probo

Stasiū ℔ hunc sum nō facile mutarem ℔

Strabon

Item. nō dispicio ℔

Apollonius Senator

A Servio ℔ si vacat in horis sine omitti pī

nūc simultū refert ad summā

Veterū nō disputat ℔ locutio Romana

Scripsimus. Videā melius dictū Excerpsimus ℔

memoria. Hanc vocē mihi pro pro vocat

nūc humanā humanis doctrina et sah

dare, insignes quos ingenio

in aliis Eorum sic loca nō

sane ℔ ut minor Gr ℔

vide nū paulus aliqn Semita vocavit vias

aut alius scripsit. ℔ nō credo ℔ Gr.

486 Virgo. si martyrium secat q Christū ad̄ Tribunalia
Strati sine, & nō occisi aiunt quos prisci Cōfessores
nōc uocarūt. Martyr hic & legi potest
uerior. n. nec uirgo ex continentia potuit
sic hoc loco. m nō male legit, Confessa
Cubat pro moriturus legi potest. omnib. n. narrat non est dubium.
487 Cū q manuisse. si in VV. nacat, erre clarus
abire potest cum si adsit nō q̄ turbat sensū.

Origines

Plurimi. plures
488 Cū. an. sub — Vide Euseb. hist. — q adscensū
Quis ignorat q sensui q̄ turbat
Volumen. si absit nō turbat q̄
489 Haec sanctorum Origenis & hanc totā periodum nō habito
Ro addidam in margine nec in textū nri recepi
Nō displicat aut annotasse in hoc loco q nō temere
Legitur est q
Plinius

Matematici sive mathematici scripsit. nō multū refert
Ne grece nō legit, nō nos graeca nouimus tribus pt.
OCTAVUS Vide ne aliquem [illegible] — nō
Ne sine nobis ibi certamen VV. habui. Sanctum ante
Nos ibi Vide

Alexander

291 Episcopus ⁊ hoc loco pro sene ponit. Ht cū
retinere sine dampno
in palestina. Melius manuscripti palestinae.

292 Dionysius
Adiutor. cū VV.cc. et grece interp. cū senatu
, nō est dubitandū in ea lege oportere.
Sampsiceramus
293 Hebreum. nō dixit cū Gratianus
Fortunatianus
Flauo, an Flauio legendū sit Festo, unde cū
nūc audior, ⁊ cū Festo ⁊ no medio
expunxi opt, ut hic flauius non flauio
294 Spargo. hoc uox nō e nostris: ponderet cū constructio
a suprorū. ubi est ⁊
Eutychius
libri scripti cū mss. puto alios ⁊ hi libri
manuscripti et inde scripti potest esse leg.
Marcellus
295 Duo. addenda
Ne Ecclesiis. nocet in VV. ne sane placet
Victorius
296 sub-Constantio. ⁊ cui nostri uocant
Virgio ⁊ hoc ex nostris uocant pro
Eusebius
Epus. nō puto hinc cū nō legi in VV. similē

Donatus

Hdmiscellgo, q̄ in traditione scripturarum ego
301 in Optato. sicam voluerit mihi ego D. Stag & Leontio si quis
locum adimere potest &

Lucas

Cumalitanus &. his nominib. cōstat sua bona Deum
Stolestreū &

Fortunatianus &

Hilarius in psalmos & cū hæc memorem
plurima, difficile cōstituo &

Facundus

Arianū & Vacat in VV. et in Gr. Hilarii ergo
Semper
Arnō Monacho. cuidam Melitin &

Damasus

200 Hæreticis nihil addendū ex VV. et Gr.

Apollinar &

Apollinaris scripsisse hæc VV. cc. ex quib. et
apollinaristæ. Græcis melius. Illud mirandum
nō adscribi, q̄ nos semp Græcis præferimus
Latinis

201 Confer & mihi q̄ sanctis Confessoribus
et VV. sententiæ, unde nō mutem
vv. in Job. hæc adhuc

24

Gregorius

302 Primus Latinorum S. Vide nū ex una epīa aut
alicūde pte[?] eius huius rei ueritatē

Duo anni] adhuc[?] fun. scripsisse facile fatēri
pt̄ certe n. et plus duo ℔

Lucius

Scripsit ℔ hoc pus Verō in Sanctā cyl
ecclesiasticorum uerbū inuenit d Hieronymus

Hieronymus ℔

305 Scripsit inde[?] Melius
Hic ad Ephesios, dubiū nō est adhuc duobus
pueris Ecclesiam, quod his temporibus frequens fuisse
impossibile. Hic de in Graeco Legimus
Plures numeri libros ex ipsis inuadat
Gratia ad Dextrum ℔ Narro in suis locis cōfi
fidenter, et amplius quaerendū putat

Errores Sophronij
in psilon Cap. 6. et Ephesin. nihil ne
quasi gemib. legunt, qui ait ad. H. fuit
plures. ut sunt errores nihilo

Dd. 313

ad Epistemiū Theophili

Titulū antiquū reponerem. huius opis in catenaq
quæ segnit

314 Hier. Theocpl.

quo tacebas. ita fere legendū puto cū VV. cc. Et
Sensus ita postulat uidet.

Monitis. nō intelligo ζήτει

Transtyrū. hoc antique dictū pro subdolum. Sensus uero
nō improbandus. ut sit μεταφορικῶς dictū

Vitiosus. potius legend cū exc.

Fundem. nō proprio ζήτει. hn.

315 principiis VV. cc. accōmodare et ea nō multū nostra
& quod, uidet fortasse melius

Prater. uidet melior lectio

316 Tot Marcellus

Valerius — nō intelligo. puto nostru Tarquitium
Ouerat. pro
quod fin nostrū uidet
aduersū Vigilantiū

Vt nō reipsa: nō. n. cōstare sensus

Apollinaris. Apollinaris legend, nō cōstare uidet VV. cc. ita legi
ut i libro de Virii H. Euth.

317 propria. Tua. reprime et — aut

Dii et Eū Rede uocā.

Sanctitatis. malim et sitis

Cū 310 Apollinarius.
p 32. uergrede
322. 317
332 emendatū opl
apollinarū
uide el 340

Scilicet gloriam cupis ut ℔. prob.
latebras / ζητοῦ
Nestorii. quo melius ℔ restituē: ait .n. ne cōmittam
ut eius iniurijs / proferat quae maxime velit. Q
Dicas tibi Q Confer illum cū Manuscriptis
Stilos. error videor
ἀσυμφόρον f.l. certeū in cōiecta. videor Nepotis
Vocis gratia. hoc in cōiectū notatione
3,18 Stulta facta ℔ videor melius ℔ pluribus.
ὑμῶν λυμεών. interpres f.l. ut ūq legeni
ὑμῶν λυμεών / q me in Manuscriptis legere
recordor vulg. in fals portū. carere illud
magnitudine ὀφίος. πρὸς. λυμεών.
Contraria. scepsim puto. et ἀντίθεσις cū vulg. apparet
3,19 Philosophiam: malle ℔ blasphemia. ἀργὸς ἀρτιδεκτος
pia rusticitas, docta philosophia ℔
Marco
respondes: proba ne reprehendo. q tū c.f.
Homerias profanā videor, reprehendo .n. admittit ℔
Verbum. vera videor lectio opponis. n. abludit
Mihi ℔ prius.
Vulg. nec lasciviendos

Euangeliũ. dubiũ nõ uidei ſrõ qn ita legendũ ẽt

Audovitale et Eloyſia . ita ſare cũ VV·cc· legendũ
puto . ſ. aũ oppoſita lectio, nõ audonitas· et oppoſita
audonitate et eloyſia Theophili ẽ

Non̄ penitentia ſonuit ſ Vox penitentiæ in euange
lio ẽ uide VV. cc. ſ

Murmur . murmuris . VV·cc· Turbã dñc. pauci reſpon
dẽ murmur dñi nõ legit. dñ
Fortũ : rectius autem
Apollinaris . nõ uidei ſubſiſtere . nõ apollinarem
legendũ - ratio patet : contra·n· Eutro ſcripſit
Theophilũ primũ ante nobiſ apud eccleſiam : uide
cũ dñc Eutropi

323. Albina. ℔ ns multũ restrx [illegible] legg nor
Aug°.

Suscipiũ: legi posse q̃ illud suspicaũ hũ lr cetera
in hac opta ns mutare
Aug°
Marcellino ℔

324 Despicerues. locus ẽ ꝑ[illegible] cõtemnendus, diligẽtius
cadeua si legam. aduersas calumnias respuerues
hũ hrẽ. cõtemnẽdis. quid faceremus. ℔ ꝓ ẽ
Legm. n rode numini ofz apud [illegible]. ℔ Numa-
ẽ Scripsiũ. ut annaller hũ loc ns habeat
supradicta. nulla uncor pte
Ocano
Gruer. Vsq̃ ledionẽ pueri

324 Vnũ si [illegible] decuero ℔ locus diligentius animadvertẽdus
Excusã lectionẽ ns probo. agit. n. t lis q a chr° ofa nor
ns libertati: ne prima pars excusi, ne ἀποδιόρνυσθαι
VV. CC. malem ns Scripti ẽm, sed ns potuit agi— volle
hr alii ne malem, q a chr° ns libertã, aut ns indigna
aut ns potuꝫ sed suppeditat ofa: ꝓ prima pars
[illegible] ꝓ ẽ. ꝓ ꝓ ẽ ꝓ ẽ. ℔ ꝓ ẽ indebẽ agit. ℔
ne nouũ mouẽdi [illegible] destruam ℔ ne ẽ omitter
[illegible] potuit, quasi hoc ita ꝓ ẽ, agit. n. t lis qua
ns volũt, Christi [illegible] ẽ, ns
Postea inducẽ diuisionẽ, ꝓ [illegible]
λόγους

stridus ⁊ plaus
Dridi } plaus
mures }
tamen ee capi Rede uacat
Elegia ⁊ allegia .nō nfert
tamē ꝑ aus

325. bone. nole addis

non. nō uidet impōi hīc cōdemnī

inde 75 Alti cons nō inbit male legi. hic cons nō memīnī ore
legi ee

Singula. nō displicet ut significet anie soules exponat ꝑ se
hīc or illud nō male hom niti sig. dic ostendo

Commodum. nole uacat

pordet. pudet

nonc ee fōd'ilem locus uter cū ꝑ ꝑ ꝑ cū VV. CC.

sic 327 326 dimittam uidear ee nole. significa. n. mancr
⁊ nō ꝑcia. ꝑ. peccatū ⁊ ⁊ nūq̄ peccatū fui quod
ad mordacium ⁊

Male arbori nodo. uidet nīi. a q̄ malo nō male legim
Illud aut. medius mea iudicio

Alio loco. magis placet

Alud. placet

stolā ⁊. Si locus dilegentius cōsideret ee mihi
uīt aud. fc. pro aut in codice ⁊ hoc cōstruine stolā
mentē cū . Principale nullū
⁊ principis ⁊

28 Etymologia hanc uocē illustrē nō ꝑ ꝑ ꝑ
bīo ee talis ⁊ / ut nō mora ꝑ

pabilla . adverte an alibi hac vox ex prob. Cognosci
sed usus
Lucina . pro melius Luna ā ♀ ex Lucina Virgi fa
sed hoc loco videt nō suo loco
327. ſmulcens mulcat ne bove
ὑδεοτσο . vide diligentius / cave
ſuſpinabat / videt propius / ſp ex vdē st ſpuer
320 . mox . nō video ſpuā
Docere . an dicem̄ l vide loc̄ etc.
329 quod diaū ad Cathedrā ♀ nō dū ſenio
ſenib. pro nec . ēē ex videt Cognosc. loc̄ hoc
sed veterē mor̄ Comic̄ amplex
331. Orbori magno .
Nec vobe macan-censo .
Vernatagz . magis placet in loc̄ in forte inde
Vnu magis probandū videt
In prosā , vobe macat
Arte torquet . ♀ adoran nō Parce dicendū ex
nō arte
Morbū magis placet nfert̄ . n- ab unques capillos
qua ſenū nō hūt ♀ ex morbo vocāt ex
apud nos caro ♂ ſenū amicū ♀ carne mista
in infra ♀ quid in ea absq; senū ex mi ♀
Et aspra fabulas ♀ Vdenū vobe macat

332 — (ammonitis & ac no gradus sensi. sed certo cur legã
nõ video ut si historia prosa lectione sine videat
considera diligentius vv. cc. ego libenter cõmendo
Herforden singula exequio. & nisi hanc lectionẽ puto
Pomerio an Pomerianus legendũ & vide Historiã Ecclesiasticã
vtro modo Legendum sit
Senator. Ita puto legendũ quod hic praeludebat Senator
fuerit ut Hippolytus & ut de Viris illustrib. —
Refarcial: tolerari pt: reficeret libenter legerẽ, parum
libenter accedens, parum adhuc conueniunt accedens.
Caesaris legendũ puto. Cã in in Libro de Vir. ill. in
hoc nomine consentes video Veteres libros
Dialogos. legendũ puto ut ad dictionẽ referas
343 (Eusebius
334 Quę in se est. & Apud. D. Sanctũ legitur sine uerbo
ut hi subaudiendum in Catandis. n. his locis ipsis
nõ ita ad unguẽ referenda. nã nec illud & proferẽ
refert ut est apud P.
Pascen. legendũ, Videre ut in hoc. nã si pascen
legendũ esset & nigen legendũ esset
Εφοιτοκοπευτικ. pro lectione meliori Εφοιτοκοπευον
vide autẽ V. C. Εφ non possumus ἐφ' ἑτέρ
sed in Atticis
29 Quidam locum. Quidã infestis hostil locis

Et Vdnarę minister. Confecrā annotatiūculam

¶ Vdnarę minister.] hunc locū, q̄ quidā hoc casu à suppe
rum salutāt, ut inuenim⁹, reliquimus: consentanē.
n⁹ constanter uu. cc. cū exemplis, aut lectionē mutandā
cām nō habuim⁹. Nā ~~[illegible]~~ Vdnarū iā diacon⁹
specialiter institutos. Docet locus Actus Apost. Eo quod
despicerēt in Ministerio cotidiano Vdnarę eor. ~~[illegible]~~
quę uerba respexit D. Hier. cū dix Vdnarę minis
tros appellauit.

Scuare — cupressum uidet

Ordine — ego ordinatione malle ut Ecclesiæ
in Cypro.

Aug. Hier°

335 Titulos proponen- ut in VV. CC.

Adu. hoc cōfessionalib. codicib. nō negligēdū

336 Illos. in mis fallit q̄ hoc ofl in puro non lectio
ne dicendū q̄ sūt in excusis. quæ inde nō mutan
dum de Epla D. Hier. ad Aug. quæ huic
respōdet. ~~[illegible]~~ ne/sane ita ēt cōtra 340. 349

Diaconę q̄ inuicē Hieremiam

337 alijn. pro

nō Credo ullo modo: ita legitur cū VV. CC. & κατὰ
πρόσωπον ἢ
Credo an scribęs legendū putet consuetudinem opi-nionis
sensum hē nō integrē. ix uide

proximę. locus in VV.
mss ofl 340 ut
357. mss.

Seniorib. nō ita probo.
Aug⁹. Hier⁹.
Epitrapsium. ita proculdubio legendū, errorem emendavi.
ut ita legat, accidit puto
310 Judicem. legendū in
Velut nobe vacat
Aliquid. nō videt contrariū, ut sup, si ingeniosus
sit adversarius, et nisi fuerit qui ē alter
ē plane
quas insuto. Recepta lectionē nō mutare, nē
vide
Causa. nō videt necessariū verbū.
339 Accipi. nobe vacat puto et totū locū ad. VV. CC. fidē
nō minuendā
Quia in hac Epla dēm in manuscriptis, nō fuit necessarium
vide quid agendū —
Aug⁹. Hier⁹.
340 Qui est ē ḡn
Jā. nobe vacat
Quia si ē ḡn
Stella significat ē VV. CC. sequor.
non. nō video sine sono posse
Colerum. malē
Si quidā. vide diligentius
Hier. Aug⁹
Errores. nobe inducit.

Compellar. placet

Daudarmarq. locū nō mutauī, cū eadem uerba iam
in alio loco ponā

342 Ipam Causā. q hoc uideā rectius. ut est acci
dispensa ad nō uerio q

Cur legendū meo iudicio ex proli. cū hoc.
Titulū indidenim, malim q vv. cc. hī Cyro
Apollinarū q probo ut inducaī. Satis. n. dicaī q
laodicenum ex sane elegantius

364. dicaī laodicenū
Cetus nonus tantū q ut
q uerisimile: proiiū
laod. dudicaī nō
p= q

343 Augurū uiculo. placet.

III Et nō publice. prouidebis nem ledio ut possit acci
dim. negligentia impressoris ut dicit negatio
Cū illo. nō displicat tū si reperiā adhalatas habeat
ut impetii. cām q attuli q in recitandis his
testimonijs. memoriā sequitur saepe nō q
prodest an q deest, nō ut firmet pars
Circumcidem cogonis. videt melius ledi.

345 Conuencual. placet q
Inuidia. legendū. Caesar facit
Recta linea. legendū diuisum ut puto

346 Cui dominū RVRSVM OBSECRO q. in q codici. cū sint
in iij. nō dicenda constat.
Domuj. an Sydomū. Vide Hieronimū locū.
caesar q

347
Quod: Epus q nō mutauim
Ab impijs, Sydē in qv. cc. libris. nō male

Nō recm Judi ꝙ. nō. in g b- dam uacat, q̄ nō uides
probandū ñ ſ̄ſ̄.

Tota. uideſ melior ſcō.

ꝛ Ideo aūt, uel in eo aūt. nō puto multū refirm
utr modo legas.

Reſciſſorum. uideſ melius

Emendatōſ uue corruptos. VV.CC. corruptos. ſ̄ſ̄ nō
nō dū cōſtituo. ꝛ corruptos uideſ tautologia cū
idē ſit ꝙ emendatos: quod ſi aliud ſignificare ſ̄ſ̄ri
Veterū.ꝙ ueterū hanc lectionē puto, cū infra ꝓcat in
veterū fautor. ſe probo. q̄ arrideat quinda illud Virgi
q.d. uere et op animo amator ſcripturā ꝙ tle ꝙ
Rade de. Leg. puto. nō nobe, eē.n. ſtomachus ſentiet
ut facilē lapſus ſcribaꝝ cē poſſit

349 Quam, nō quia

Inflammatis. ꝙ nīhil de probat. ad ecclē cōpla ſuis
locutionis, q.at deōr nō poſſent ꝙ nō q dubitē, ne-
nō recipio ſ̄ſ̄ iudiū, aut ἐναργείαν ca
calcem ſcribo

Ea quippe Ciuitas erat. ꝙ ym gdā grandē ſenſū
ego hic ſentiā.

Ea quippe Ciuitas: quae nihil mutauit conſentientis. in hāc ſcloꝝ
VV.CC. cū ceteris ꝙ ſed nec opus cē putaui nomen Ciuitati, aliud
quod ſim ſenſū ꝓcludat. ſunt. n. hae nō
a D. Hier cū quib ſcloꝝ ſcripſi. ſi aūt quae nō ſunt
Ciuitas nec ullo aliquid ſcpellū cōtineat ſcripturā ſūt
ſic ꝛ ſtomachi ſedilia illa ꝓſcribi poſſunt

Omnes hanc ſcloꝝ ſpēm. uideſ VV.CC.

31.

Aug. Hier

340 hꝭ mihi nostra

341 quæ sicut: nō adpones et nō in alijs. reprehendi. possit

dō nostra

Augo

Novellarij mei delēto

ταυτολογιαται pro nobis. nō ex latinis sed b. VV-cc-dō-tō

sordem). sudor melius

Augo

352. Comprobas. nō inde male dictū. tū compellis tū Cornelium VV.

silentium. delendū ne tū corrumpas. elegantiam

Aug. Hieron

353. a me, potius probatū q̄ animaduersum. tū Pythia.

354. Nō inducta est. inde qua auctoritate euersi ordo

sedis. prisco

Augustus. salutari pō

Nā dum est probo

355 parentem. proco

Cor. ad vitia necessaria nec in adhortando

Angelum nobis natum

Cherubes plena

356 Amicos. nō inde pōt pura respōsio interim. Aug

in Letter.

Aug

pretiosiorē puto

Ita inde legendū nō inde. sed si sit legas nō solecismū

offendes

357 · stdtemps . nō mdeꝝ necessariū · ꝙ puto ab aliq° addimm
q nupe pstant, t· thro° · ut dicam, ꝙ nō sdeꝝ
nō pmicm ideo ut mederol , addidim adtemps
prot-ridio
qm nō q nō dolenda pm hoc acerbi, ꝙ error fadi ut
in · VV · CC · nō habeam.
Aug°
firme . nō stent hoc ut mde 358 Vbi manifeste
par . nō duplicat
358 ꝙ . sive necessario addit
Aug°. thro nj°.
Ne quis Vonā q° ampius quarendū Consco
in mde , hoc malle q in mdo. pro · n. significat
ad alia pitinē q
Aliquā . pro
359 Cognitione . pro melius leg°
ambulandi . malle hoc
Ne quis · n · cotra fim. Vide' lectis receptis nō repugnare,
dica · placet ꝛ quod sequit' recte, libenter cū . NO .
Dū legit, et paulo post nō addit illud. NE. ut sit
sensus · S. Aug . sed dubitet illos q aut damnāt S · S. aut
laudāt sūt pauci nec facile dubitare ēt, qā dum
nō putat aliq bonorabilē q nō esse reprē ēt quē de
rebus S · S · inchoat dubitare q nō possit .
Omnino placet
Vbi tres q nō sunt de hoc receptis, sed nonē nō
plēa ꝛ pbabit .

360 Mūdū nō prōbo; nec quoniam ꝑ quē Jam- Caten-
oīa notata ꝓlacēt

361 facilia sūt ℔

363 Sine ꝯ iudicij sine ꝯcepti. nisi le opinor sacar
nā sup ius loāī ſm hūc nō stat, ibi·n·d·stroni.
(mis·n·sanni ca uerba nſra) sicubi sine iudicij sine ꝓbē
ꝯcordiē, si ob̄seruanti ℔ sic d·stig·adhic sup illud
sine ueh sine ꝯsulatu ℔ ℔

ꝓcuing peccatū ℔ loris d. ius, et animaduertebā
uidet aūt ex manuscriptis pleri- uera lectio d ci
mari, si deficiendū ad mortes ℔

360 VVlni an culni nõ multũ nfert puo, cũ utrag3 hoc
sensum ideneũ Lasoa—)

369 Melania. nõle uacan· puo (ea importuna ℔ infensionẽ
hic accipiam hanc uocẽ / qua hic necessaria nõ est
at infra alia ratio est ℔

Vrbi. uidet melius

Volut malim ℥ nolut. hf. cf. ita ℥ . cf. n cũ sed.
gressione protulit cũ stomaco / quasi patefactũ ciẽ ℥

Omero an Camp'o unde depromsit?

Plangentiũ nõ sine ℥ ad tonũ loca ad hanc sententiã
cõformem aperiebat / ita dicat v.g. ma Laudẽ Melaniæ
plangentiũ ℥ ut apte dicãt reliqui intelligãt gregis
Sententia. ut addat hanc uocẽ nõ prorsus mutãt, uidet
cũ Lucã plangentiũ.

℥ interpretes ℥ pars ℥ aliqui ℥

Velim nolim ℥ necessitã nõ mutatã uehor

Exemplo. nõ plaudẽ ℥

S. Naso

Cũ VV. CC. hanc ℥ sentiã uere ipse sentit
ad Marcellũ ℥ Naso cui scripsit
nõ mutatã necessitãm uehor

170 In Orat. Romano. Melius dicitur videri de un Fo.
Romani sine Quiritis & sanctum

Digna sive indigna legas nō mutāt ad sensum
nisi ut, nisi quòd digna videat' ἐφαρμόττειν
quod nō sine benigne. Vide nā nōte nacti sunt
supra .n. cū Lucr. parca. pronuba, addidit
ceteroqui nominis significationē, ut sic nō necessaria
videat'

Decuerit. ita legendū, ad quem .n. sermonē dirigi
ac proferri debeat quod nō locabat, ita
calcaverit dicit, qui nō procedens,

Ad Fam.

(In optimum Gr. Interp. (

vide Nota

Ad pam. dr. opt. Gm. fne

371 Hunc librū aprelle 362. 369. a
cō uenim aūt Aliud ēpta n̄ putem aliud
librū uide 363. ub. s. stag. n. tneat
q̄ nō putauit ēptam, librū q
Facilitate, melius puto q̄ facultate, nō si facultate legem
librū ide dicēdū q si sed et facilitas propter ibi positā
ibest Reuertēdū q pauca nota macan
nefanda. sed uideā necessariō ego
372 lorem. nō n̄ssit hoc an illud quas
pugnā dū q ita legendū arbitror q.
Facium na- q pro receptā scribendi consuetudinem, ea mihi
mumenia fallit, cuiusmodi est q Comedim
q mysterium est. Et recte nasar, nasorum potius q fortior.
nō necessarium ego inde cum apud [illegible]
Vos. nō addim- q
grammai. inducim-
373 Mutam- nō placet
Musicorq. sane ita legerem. Sic collatis ex inferiori
ex ad- q nec ñ mutationis causam
aliquam libris accuratis. Sylvius sic ait
ho. magis qui. Philosophos inde ad in eorq
dogmata sunt, quod Soc loca quadam q

Tytr

373

Vniuersitatẽ
medicãtem] nõ satis probo eundem melius
vulgata lectio

374 Sacrilegum · p · idẽ ut supponat sit . i . alibano
& sacrilegiũ / q̃ frequẽs accidit in codd

Vt si q̃ · hoc dicitis vacat in exemplis · forte & error
nõ paulo post . vacuum hoc idẽ testimonium
cũctis uerbis

Hic locũ & Testimonio Et In sententia q̃ . q̃ possem
& fidem vu-cc · nõ formidẽ

375 vel q̃ pascar . an hoc σχόλιον fuit in margine .

nequid nõ legisti / utrũq; probare pũt

ecclesia · p · scribam ut tñ exemplaria &
Latina quidem de Verba Hebraica / aut nõ
mouẽt, aut si mouẽt / barra delenda scribam

376 Agatha q . Hunc locũ eosdem diligentius
exercẽt & hunc locũ mẽdosũ vel potius mutilum
non, desiderem expungi nisi ut
solicitares si legas (quod nõ displiceat) me indicas

Subtraximus plura . scio · multis locis locũ negligo
ut semper contemnere vu-cc · ut hanc lectionem ut
saepe uidemus · mira passum nec 205

Epmus unguam & epiſtã ad Marcellã

378

Ad Marcellã

Annotatum libro, d. Hier. ſcripſiſſe Epiſtã ad Marcellã
librũ unũ, cuius nũc Epiſtam inuenio; forte nõ
ad Epiſtam ad Paulachiũ quę in hoc libro præcedit;
ſed ad Alia ad Epiſtam Marcellã ſcriptam
reſpicit, ad quam in Ci: diuinarũ opũ <

Arriũ Epiſtam & ita omnino legendũ, nec offendor nimis
additũ in margine libr. x. præ- ut nullius illa præce-
ptũ ſuum d. Hier. Iuxta ut uerbo lucibrans utar-
Comodum aliquis uetus & manuſcriptus ſcriba2 qui
in ſilua dedicationis amici, ut quę in finem Mathæi
præfationis reſpiciũt - taceat quę aliter ut ſcripſerunt
ſanctus Hieronymus, cũ ſalua ueritate habeãt
Epulas magis puto I Epiſtã &c

MUSEO NAZIONALE CENTRALE DI FIRENZE

FIRENZE

LAVDARE

Laudari ſi priſca lingua, nomina-
ri appellariq; ſic in aliis omnibus
ciuilibus Laudari id dr, quod eſt
nominari. Gell. Lo p°. cap°. vj°.

LEX. Priuilegiũ, Rogatio. plebiſcitũ
Lex gñale iuſſum populi aut plebis
Rogante magiſtratu. Ideirco Cicero
in d° vnguento pompeij. de Rullianc.
d Corde Clodij. leges nocari nõ poſ-
ſunt, nõ priuilegia.
plebiſcitũ lex quam plebs, nõ po
pulus accipit
Nam plebs eidem capitoni eſt, unq
gñes ciuium patricia- nõ omniũ
T Populo uero oĩ pares et unã: ordi
nes ciuitatis cõtinent.
Rogatio aũ. & origo et gnari ſon
tonius primus rei unigq: nã nisi po
pulus aut plebs rogat: nullũ plebiſ
ue populi iuſſum fieri poteſt &
A. Gell. Li. x. cap ferey

·LICET·

Por hanc curã quinto tibi licet esse. Claud. Epidia

MENTIRI et MENDACIVM DICERE.

apud Gellium Lib. 17 cap. 12. ex auctor. p. Nigidij :~

MAMHCETAI TIC ΘATTON Ἢ MIMHCETAI.

Fecit et Penelopen (ὁ Ξενοκλῆς) ingua amores finxisse plin. l. 35. uidet, et abhorrentem adeóq; sibi in illo placuit ut cap. 10.
versum insimberet celebrem ego eo
INVISVRVM ALIQVEM FACILIVS QVÀM IMITATVRVM.

~:~:~Mancupio dare :~:~:~ Accipere :~:~ 2

570. S. Prius dico: hanc Mancupio nemo tibi dabit,
tam scis: aſ Plaut. in persa ſ et alibi in ede.

574. Ac suo periclo is emat, qui eam mercabit"
Mancipio neq; promittet, neq; quisq; dabit. in paulop.
Hiii mancipio accipio: qd eo mihi opus eſt mercimonio?.
et Trinumo 670.
Et ille ades à te mancupio accepit.

MIHI TIBI aſſ.

Plin. Cæ. Longillum mihi ēduxit quē amare in pretexta ani-
202. ma caperat aſſ
Hem meam auaritiam tibi! aſſ Plaut. Trinum 664.

NOMEN

451.
XVI. ad Attic. Quæ quamq̃ explicata sint, tamen quod re Dolabellæ nomen in his est et attributione mihi nomina ignota sũt

457. Nomina mea q deos expedi cũs

NOVITIVS.

Syrum nescio quem de grege NOVITIorum factũ ẽũ consulem ait. Cic. q de rua.

Paucæ quæ circum illam essent, manet Nomina puellæ ait. Ter. Eun. 1z1.

Vt urbem, Romam, accipimus: et venales, NOVITIOS: et corinthia, æra ait Quint. Lo. vij. cap. de perspicuitate. 358.

NOVISSIMVS.

hoc nomine cũ M. Cato et Sallustius et alij ætatis eiusdem usi sũt sed. Cic. mq̃ usi maluit et Caninius ei
apud Gell. Lo xo. cap. xxxiij.

NECESSITAS et NECESSITVDO.

q eodem aliqñ usurpata inveniuns Gell Lo v. cap 7.

Equidem mihi videor q nostra necessitate, nõ labore, nõ opa, nõ industria defuisse. ait. C. Cas. i oõ p lege Plautia

Nãm si pauc sum audeã dicere L. Acmilium paulũ, nimis bonũ imperatorẽ signis collatis decertare: nisi summa necessitudo, aut summa ei otio data esset ait. Sempronius Asellio. et Acmiliana lege. Hirtius

Nomina quæ reciproca dicuntur, quod activq et passivq significationis sint

INFESTVS. q malũ infert capiti, et cui aliũde impendet malum.

Cic. q. cn. Planco. Dolobã iudices et acerbe ferebam si huius salus obviam iam causam esset infestior quod is meã uitam cupit.

METVS: eius q timet et eius q timetur.

Sall. po Historiarũ. Id bellũ ppetrabat metus Pompeij victoris, Hiempsalem i regnũ restituendi

ita Varro. et multos tenuis ubiq et Nasica et Graccus vide Gellij. lo ix. cap. xij. et infra in. O.

NOMINA Media, communiaq sive ancipitia, quæ bene et male significare queunt, quæq hac nota sũt

Tempestas. Valetudo, Facinus, Dolus, Gratia, industria. sed hæc et apud antiquiores

Periculum, Venenũ, Contagiũ, Honor

Exemplo apud Gell. Lo xiij. cap. ix.

Nefastus.

Nefasti dies olim appellabantur quibus

Fasti non licebat dicere, aperta,

DO. DIC. ADDICO, regiones, comitia fasti quia licebat Prætori dicere hæc verba

N

OPORTERE OPVS ESSE

390. Catil. Le 13 Conficies igitur, ut [illegible] quidem sine ulla dubitatione aut retractatione: quae fieri ut oporteat, et opus est.

OBSTRVERE LVMINIB.

509. In Bruto. Quod idem Lysias Demosthenes, sic Catonis luminibus obstructis haec posteriora, quasi praeaggerata altius oratio est

450. Pro Domo sua A. Q. Scio contendit, ut Q. Postumius sibi domum munderet, cui ille id negaret, primo se luminib. eius esse obstructum minabatur

OBNVNTIATIO

Legem agrariam promulgare, obnuntiante collega armis foro expulso. Suetonius in Caesare.
Asconius Pedianus in or. in L. Pisonem.
Altera (s. legi Iulia p. Clodium) ne quis per dies quibus cum populo agi liceret, de caelo seruaret, per quam rogationem alia lege Fusia in Aeliam propugnacula et muros tranquillitatis negotii causa constituta.
Obnuntiationem. qua pernicioso legis. resistebatur, quam Aelia lex confirmauerat, erat sublata. etc.

in OSUS exempla nomina
Gell. Lo. 4 cap. 9. fere copia quaeda significandi. ex Nigidij auctoritate.
Vinosus Mulierosus nummosus.
de Religioso vide ibi
ET LIBRO IX. cap. XII.
quaedam in OSUS nomina adhuc inusitata.

Formidolosus
Invidiosus
Suspiciosus
Ambitiosus
Gratiosus

Exempla horum ibi
reperies ex antiquis scriptoribus. q passive.
et adhuc his usi sunt.
sunt alia quaedam huius generis quae
in Itin. N. reperies.

BIBLIOTECA NAZIONALE FIRENZE

·OPTIO :—

Tibi opiarem sumito leonidam.

plaum? asinaria.

PROMVS

Ego mea sum promus pectori ost. plaut trinumo. 361.

PEDARII senatores qui. apud A. Gellii Lo 3. cap. 18.

PLVRIA COMPLVRIA COMPLVRIES
ab antiqs dicta latine, quod nūc plura dicim⁹. Gell. Lo 5 cap. 21.

PVRVS PVTVS. qsi apud. Gell Lo 6. cap 9. ut uel eo Enn. Varr. et in fa dem cantigrimensi. sed et Plaut
Purus putus est ipse nouit. in prologo, et
Purus putus hic sycophanta est.

·PARTIM.

Partim Sommiū uenerit, q dicit ab antiqs et multa de hoc. Gell. Lo 10. c. 13.

PAR PARI RESPONDERE.

Par pari respondes, dicto aue abi ita ost Plaut. in Rud.
Proinde, sicut quod debet, ut sit unde par pari respondeat ost. Lo XVI. ad Atticū. 4to. sūtq; uerba attici ipius q
Par pari referto dicit tereti in Eun. sine ut emendari ores codices bñ. Par pro pari ost
Par pari datū, hostimentū est ost Plaut. Asinaria.

PROPIVS SOBRINO

In tradatu de gradib⁹ et Affin. in paradoxis.

.

.

1107. Propius Sobrino mihi est consobrini mei filius: et patris mei consobrinus ost.

·PONERE.

Verum PONE esse uictum eū ost Ter. in Eun.

PRAECIPIO :—

Transgressos omnis praeceptū recipit mons praeceptus à Lusitanis ost. Sallustius 5o hist. apud Gell. Lo 10. cap. 26

POPVLVS. PLEBS. PRIVILEGIVM. le officium, quid in ff. in hac. L.

PRO

huius prepositionis uim atq; usū, uide apud Gellū Lo ost cap xx.

PRO SOCIO

Et furti, et pro Socio damnatus est.
pro Flacco 295.

Vide tot Iudicia de fide mala, mandati
mandati pro Socio, fiducia &c de N. d. o. 3° 136.

Normans - datius plumbi Caricum 16.
in 90. b. et 95. b.

Pro Caecina Oratio : verbis Interdicti
apud Cic. et Fri viuere pro Caecina

·ΠΕΡΙΕΙΝΑΙ·

Grecos .n. ~~περι~~ περιεῖναι etiam in utraq; parte ponent, uel quod superuacaneū esset ac non necessariū uel quod abundans nimis et affluens excedat quę · ide q; supersit latinius

Gell. Lo p° cap. xx.

Ovidio

QVA, QVÆ. ad c. Frõm Lo 3o sbi
qua Rasim nihil, qua, intercol
ummia cõf ad Att. Lo ii 62
qua dominus qua dõuocari
Liuius Lo ii. ab. V.c. 125 Adhar in no
nitatem generis originisq; qua falsa
qua uera iactet. q locus antea corrupt
à hominis p' ntlimtõ ẽ tr á me
uerẽ codice cõfirmat. f

RATIONEM HABERE

195. Habit. n. rationem cũ terra, quæ mihi
In catone. recusat imperiũ vestr.

REPONERE.

CAtullo et Lucullo alibi reponemus – L° 13. ad attic.

REMITTERE NVNTIVM.

qq5 eqs ad Cassiũ quare si iam biennio aut triennio e, cũ virtutis mihum
9 l° ad Sinat. remisisti. delinit illecebris voluptatis eqs METAqqPINÃO.

q60. REDITVS REVERSIO
xvi. ad Attic. Dij immortales. quàm valde illic vobis
rorius reversione mea lætatus eros

RECIPERE 66q
Posticulum hoc recepit cũ ædes vẽdidit. Plaut. Capñ

RETARE

verbũ antiqui edicti prætorij
Qui flumina retarda publice vtempratit
Caius de Origine vocabulorũ, Retas ait
arbores vocari, quæ, aut ex ripis flumi
nũ eminent, aut ab alueis retinẽ eqs
Gell. 2° xvj. cap. xvij.

'RESCIRE.

Qui facti aliquod occultius aut inopinatũ inqua-
turaqs cognouit is dr proprie nfaire eqs
vide Gell. L° v° cap 19. de authoritate iurisqs

RELIGIOSVS.

qui et unde dicat. Gellius L° 4 cap. IX.

57

ROGATIO supra in Ltra. L.

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE FIRENZE

227. SORS.
Liuius ab. u. c. l°. vii. Nam ut si unciario fenore sorte lata usura erat: sorte ipsa obruebantur inopes nequique inibant usus.

Ter. Adelphis. Etiam de sorte uenio nunc in dubiu meum.

SVSTINERE CAM, CVLPAM. ὑπέχειν τινὶ αἰτίαν
Nunc uero cum de Magio constet nomne furor eius omnem causã sustinet? ad Atticũ l° xiij.
Vt iã ne ipsius quidẽ rei culpam sustineam. l° xv. epĩa
Post hæc aũt mi Varro quam plurima si uidebor, et de nobis inter nos, sero fortasse, sed
232. superiorũ temporũ fortuna Reip. causã sustinuisse dicta ad Varronem. ETSI MVNVS flagitare dicor.

STATVS DIES
Si status condictus ~~dies~~ cũ hoste inter eodiu dies esset. Plaut. Curc. 154.
STATA forma ab Ennio in Menalippa dẽ; media quadã, quæ à nimia pulchritudinis ſicuio et à nimia deformitatis fastidio uacat. Gell. l° 5. cap. 11.

SIGNA et TABVLAE.
Cic ad Atticũ. l° vij. 176. et M. Catius ad Cic. bis in epta . . . . . et Lutat. Vict. Ann. 277.
Sex somp. 1202. in Iuã R.
Redemptitauere Cato in oa quam extat de signis et tabulis honorem tentauere ait. lege facta benefactis nõ redemptitauere. Qui locus mundorus meo iudicio sic legi posset, Cato in oa q extat de sig. et tab. ait factu benefactis nõ redemptitauere. ut cũ falsõ honorũ tentanen legeret. emẽdator quispiã in margine scripserit, legi facta esse quod in seriem uerborũ importune postea traiectum est.

SOLSTITIALIS MORBVS.
Ita cuncti solstitiali morbo decidunt esse Plaut. Trin. 673.

SVPERESSE. uide. A. Gell. l° 9°. cap 22.

SENTENTIAM DICERE IN SENATV qui bus licitum & Hæc uerba ex Edicto? quid significent. Gell. l° 3. cap. 18.
Ordo Rogandarum Sententiarum. apud eũdem l° 4. cap. xv.
SVCCIDANEAE hostiæ et precidaneæ. Gell. l° 4. cap. vj.

STATIVS. seruile nomen. Gellius l° 4. cap. 20.

SIRPVS. quod græci ἄτρακτον dicunt. Gell. l°. ij. cap. 6.

SOLECISMVS et barbarismus ab antiqs
latinis / nō usurpat, sed Augusti temp̄
ab Asinio capitone primū ꝙ.
stribiligo appellabat ut nitij ab uetus
oribus latinis quasi sterobligo quadam
grari et σολοικον et βαρβαρον, nitig
solaceū et barbarū.
Gell. Lo V. cap. xx.

SYLLOGISMI TARTES et partiū
nomina.

Protasis πρότασις. prima pars.
cic in Le ꝙ inuectione pō Propositionē
appellat. sed propositum.
meminit protasis. Gell. Lo v. cap. vj

ΛΗΜΜΑ. assumptio. sumptio &c
CYMΠΕΡΑCΜΑ. ꝙ CYΜΠΟΡΙCΜΟC.
conclusio, complexio. Cic.

59. SEMIDOCTVS.

qua- discipulum semidoctū a se ge-
monēs. plaut in Asinaria

TRADVCERE

Liui? 4 Sunt
Lo. 5 ... uestras coniuges, uestros liberos traducto
p ora Seruiu ... .
apud Cic. hoc significatu nõ legi

VEXARE.

Vexant grauiter verbis, cum is qui
fortiter et raptat atq; huc atq; illuc
distrahit et prius vexari dr q
Cumq; Hannibal terram Italiam la-
ceraret atq; vexaret. Cato in or̃
de Aduris.
Vide vetus l. 2. c. xxj —

VNDE PETITVR.

Homo ap disertos numero postulabat ut illi unde
peteret, uetus atq; usitata exceptio daret, cuius peri-
nia dies fuissent. p. de Oratore. cū ad Trebatiū. 102
Ego omnibus, Unde petitur, hoc consilium dederim, ut
à Singulis interregibus binas aduocationes postulet q

pro L. Murena 240 Quid hinc tam loquaciter litigiose respoderem. Ille
unde peteba. nō habebat cū
Si non melior est Gallius Turio, potius oportet credi ūde petit.
M. Cato in or̃ pro Turio cōtra cn. Gallū. apud A. Gell. l. 14. c. 2

VERTERE STILUM.

Ach
243 Achone illiter. Vett. Cum haec ad istum afferrent, timuit aliqn et commotus
est, uertit stilum in tabulis suis, quo facto, caussam
omnē euertit suam q

VNVS numero Multitudinis

Ego unos sex dies mu absente ett. Plaut. Trin. 63.

Sex. pomp. in. Q.

QVOT SERVI TOT HOSTES.

Arinius Capito putat hoc prouerbiũ pro posterũ usurpari. cũ ingris diceret quot hostes, tot serui. Hostes. n. capti ui ad seruitutem aducebantur.

plautus trinu mo. libr.

NOTA mala res optima est.

NIHIL AD PERSIVM.

CLodius asellio nihil ad Catiliñ cic. p. d. Legibus. 2os

Catiliñ D. uolo / quem cognouimus uirũ bonũ et nõ illiteratũ / sed nihil Latiniñ cic. 2. d. orat. 503.

MALE PARTA : MALE dilabat.

836. Male parti, male dispeream. plaut. pœnulo. citat à Sex. pomp. in P. nomine Naeuij. at Cic. ct in 2ª Antoniana.

SALMACIDA SPOLIA. sine sanguine M. Sudort. ENNIVS.
replicat à Sex. pomp. in S. 1210

RATIO QVIDEM HERCLE ALIA RET, ARGENTVM OIXETAI ef.
plaut. Trinumo. 670
Apud. Cic. in pisonem.

227.

Locvs · VIRGILij Lo...

ex 9o ὀδυσσέως Homeri comparatus
Gell. Lo 9 · cap 9.

Qualis in Eurota ripis, aut per iuga Cynthi
Loc. VIRG. Ebucc · 2.

Malo me Galatea pet
Tytire dum redeo pet Ex theocrito
Gell. eodem loco.

Vers? Euripidis in Hecuba

Τόδ" ἀξίωμα κἄν κακῶς λέγῃ τὸ σὸν
πρόσ?. λόγου τι ἐκτ' ἀδοξήσῃ τ ἰὼν
κἀκ τ δοκοῦντων, ἀντ' ὀν πατὸν αθερῃ.

Versus Ennij in Hecuba pet

Haec si et si peruersa dicet, facile Achillo? Thessalo
Nam cū opulenti loquitur pariter atq ignobilis
Eadem dicta, eademq ōrō atque, nō atque malo.

apud Gell. Lo ēg · cap · m°.

Homer? d Achille

οὐκ ἄρα σοί γε πῆμ' ἔμμεν ἵππότα Πηλεΐδῃ
οὐδὲ θέτις μήτηρ, γλαυκὴ δέ σε τέκτε θάλασσα
πέτραι τ' ἠλίβατοι· ὅτι νηλεὲς ἔσσιν ἀτερπὲς

Virgilius d Aenea.

.
.
.
.
.

In BVNDVS nomina expendis
vide Gellii 2° ẽj · cap · 26 ·

Apollinaris putabat ea, ú ex copiá ergua
si abundantiã rei cuius id uerbũ ẽt
demonstrant.

Siſenna. Populabũdus agro ad oppidum
ueniũ · in ẽj° hiſtor

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE FIRENZE

CONTVRBARE

503. pro. Cn. Plãcio — Verum fac me multis debere, et in iis Planeic. utrũ igit~ me cõturbari opt, an ceteris cũ cuiusq; dies uenerit, hoc nomen quod urget. nãc cui pereũ dissolueri. ~ ~

107 Lo q. ad Atticũ — Dij irati homini graue, qui putat cõturbãsibi licere, quod equitib. romanis uſ.

572. ad. Q. Fr. Lo ij — Ad quã ego rescripsi, nihil esse quod posthac arcae nostrae fiducia conturbaret ~ ~ de caesare loquiã. Sous ol.

106. Liuij Lo v. ~ ab. V. C. in oõ Camilli. — COMITIA, CVRIATA, CENTVRIATA. Quid alia quae auspicato agiũ, omnia fere intra pomeriũ, cui obliuioni aut cui negligentiae damus? Comitia curiata, quae tum militarẽ continent, comitia centuriata, quib. coss. tribb q. militares creantur ~ ~

CORONAE MILITARES ~ ~
Gell. Lo quinto. cap. vj ~ ~

Triumphalis — primũ e Lauro post cyprum.
obsidionalis — è gramine
Ciuica — è fronde querna et ex ilice
ex aurum: Muralis — quae muri pinnis decoratae
Castrensis — in signe uallis hr
Naualis — nauiũ Rostris insignita
Oualis — è Myrto — qua ouãtes conscendebat.
Oloagina — qua uti solent, q in prãlio de fuerãt aut triumphum procurant. ~ ~

COLLECTA. Lo i de ORatore qbi.
Ego uero (inqt Cæsar) quoniam collecta à Crassi exigis, nõ comittã ut si defugerim uſ

COS. aut PRAET. quarto aut quinto
prator quarto fastis. significat quarto hoc anno factos
prator quartum. tempus assignificat ante factũ.
Varro apud Gell. Lo x.

CARNEM LATINIS PETERE
Latinae feriae dies conspicimus diem
Latinis populis: quibus ex Albano monte
ex sacris carnem peteri, huic illi cũ Romanis
M. Varro de Lingua Latina ~ ~
Nisi forte de Lanuuina aut Lanuuina
Cicero scribat ~ ~ quibus e municipiis uini ea quae Latini petere
uini ~ ~

CAUSARI ADLROBARE loc. p.c.
& Manumissis Vindicta cap. vi.
ofl. lib. in consilio Prætorij aut cōsulis
adcon. ff. A Aug. xx

(a-cutio. Vitruv Varro apud. N. M.

DISCESSIO, onis

ad Attic. l° 12. Quia Cato laudibus extulerat in caelum
id circo in eius sententia est facta discessio

in 111. Attoniana. Cū de rep. relatum fuisset. allato nūcio
& leg. IIII. mense cōcidit effugere festinās
senatus consulti & discessionē fecit, cū id
fadū esset antea nūquā ons.

269. ad Planeū. Frequens cū senatu reliquis, et in alia
omnia discessio ons
qui uero S.C. & discessionē sit. A. Gell.
l° 14. cap. 7 down. —

DIES CIVILIS apud Romanos qui
dē apud. A. Gell. l° 3°. cap. 7°

DIMIDIVM ET DIMIDIATVM. quid differat
uide apud. A. Gell. l° 3° cap. 7mū. ex Varr.

DIEQVINTI ET DIEQVINTE, pro adue
bio copulate dicēdū et auctoritates
apud Gell. l° 2. cap. 24
Sicuis in equitatum dant. et ipse cū cetero
exercitu me sequi: duo quinni Romae in
capitolio cum thorace cassa sine cotta. ons
Caelius l° 7° histor. Et Cato in Syria.
Die pristini. nūc pridie
Die crastini
Die quarto diuisit cum mathis & eo quod non
dicam huiusquarti.

DVO pro DVOS.

Lanios inde accersam duo, cū tintinnabulis
Eadem duo greges uirgas. ons Plaut. Pseudolo
idem in persa.
Nā ego hodie compendi feci duo panes in diu
.63. cic ad app. octa prid. non. Ianu
Duo. n. duas. etiā plurimi facio. cn. pompeium
filiae huc socerum et M. Brutū generū

DESTINARE
Plautus in persa 575.
Iam ne illam destinas? et ons
quam lena mercari uolebat

Diminuen. Hoc ad q. Fron l° 5° epla
STATIVS.

DEFINITIONIS spes in Nomine

τύπῶσ } qua- loquior, in mima
ὑπογραφὴ } certa demonstrato sp-
ὡρισμὲνω. exacta et plena.

A. Gell. 2° p° cap. xxv.

DATIVVS. V. inflexionis

qui privissime locari sum: nō faciō in nūc
. ird FACIE dvetūr nf. unde Sch.m 2o
IX. cap. XIIII.

EXPENSVM FERRE.

Liuius ab. uc. l°. vj. t mãu. Homines prope cccc. produxisse dicit quibus sine ignore, expiatis prodigiis fuisset, quor. bona uenire, quos duci aduersus hostes prohibuisse.

EXPVTARE, reputare.

665 Vtrunq; rem simul exputem. Plaut. Trin.

.EXEMPLA.

Veteres exempla. pro maximis grauissimisq; pœnis dicebant.
Gell. l° vj cap 14. παράδειγμα. græce

ELEGANS

apud antiquos uerbum nihil nõ laudis fuit. est in libro M. Catonis q inscripsit de carmine de Moribus. apud Gell. 2° xvj cap. ij. —
Auaritiã omnia uitia habere putabant, sumptuosus, cupidus, elegans, nihil usus.

I. et J.

Literis ijs, consuetũ ueteribus fuerat, plerũq; uti indifferenter, sicut pristini et pristine, proclui et procline q

Gellius l° p. cap. xxxiij.

EQVIDEM.

Sed equidem diligentius sapiusq; istu loquemur
inter nos. L°. 3°. d. fimb. 176.

~~Mich~~ Ter. in Eunuco.

~~Atq;~~ Egnidem orante ut ne id faceret Baiae of

ENIM ἀρτικῶς

510. Enim bene facis delicias of Plaut in pœnulo

ἐξίστημι. ΕΚΣΤΑΣΙΣ.

Plutarchus in vita Artoxerxis. } ἐπαιρομένῳ γὰρ ὁ κύριος τῇ μάχῃ ἐμεσόδιον ὤν, ὁρμῶν ἀράσσων, διεξήλαυνε βοῶν. ἐξίσταθε πενικροί. τοῦτο γὰρ πρόσθεν πολλάκις αὐτὸν βοῶντος, οἱ μὲν ἐξίσαντο προσκρούοντες δὲ μή.

ΕΚΕΧΕΙΡΙΑ. inducia
apud A. Gellium 10° p° cap. ccxv.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ. DIARIVM. interpretatur
Sempronius Asellio. apud Gell. 10 5. cap. 18
inter Annales et Historia differt.

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE FIRENZE

FACERE.

p. clodium Ap. F. credo te audisse eum
uoste muliebri deprehensum domo C.
Cæsaris, cum pro populo FIERET ess
ad. Att. Lo po. 14.

Mars tibi uouco faeturum
Siunquam redieris bideridi Verr. 328.
Pomponius Atellanis. apud Gellii Lo 16.

FVERIT.

Si quid eo fuerit, certo illius filia. s. roddam.
plaus. Trinumo. 663.

Si quid me fuerit humani ut teneam
Ennius Lo 2o apud Sex. pomp. 1169.
hoc fu puto accidere dicit Cic. prima i Ant.

FIDES et FIDVCIA.

Qui hæc mandatus est fidei et fiduciæ
plaus trinumo. 662. et 663.

Vt quod mea concredidum
Sit taciturnitati clam, fidei et fiduciæ

FACERE CONTVMELIAM.

Apud Terentiu bis in eunuco 139

Nam si ego digna hac contumelia
sum maxime, at in inimicus
Neque huius sis uerbum femine primaria
Quin tu nouo modo ei faceres contumelias.
Verba sub eo E. Merulli numidici in eo quæ
suo dicit. apud Gell. Lo 24. cap. 9.
Quamve quando universi me unum antep
uobis quam
facis Quirites. et quare probi iniuriam faciu
quid, quam alteri tradit
mihi: priorem honore habuit. nã me iniuria
uos facere uult quæ
parario relinquam. &.

Multi mutã id nõ ãne
Cic. in
an
si
oppa
ad

FERENTARIVS.

Nam illum hũi ferentariũ esse amicũ
Inuenhũ intellego cf. Pla. Trin. 671.

Genitiui ⁊ inflexionis . Senatus
domuis . Fluctuis
Gell. 2°. ⁊ . cap. xvi

V. inflexionis , Tam ES. quàm II. et E
eodem loco .

Facies. immanitatem facies. quadrigaꝝ.

Diuꝝ diꝝ

Famꝝ . famii

Diꝝ et Diꝝ . Equites dabuntꝝ ſtius dies
panꝝ . Cic. pro . l . Sexto
scripserat quidam in idiographo Diuꝝ . scripſit

Libra dies sommaꝝ panꝝ ſ alioꝝ ſ legas

Munera lenitáꝝ diꝝ : quod qdã inepte diꝝ.

Progenies progenii

ſpecies ſpecii ita acii , ſpecii, luxuriꝝ
bonꝝ auctoritates ex optimis scriptoribꝝ
Regies apud Gell. 19. cap. 14.

Genii . II. et IIII . Senatus in senatꝰ

Quæſtus quæſtꝰ ⁊ Caninius 2° ſ. et
Sall. nã duob. senatꝰ diuersis , et Terentius
quæstꝰ grã ; uel Tumultꝰ ſ

GEMINVS.

apud. N M. 134

Par fortitudo Gemina ↄſilia . lacuuus

GENERVM [redacted] varietas ex
ꝑmutatio inter se ꝯ

In Multis po. No. OVIS virili gñe
aptari debebat, ac nisi eo gñe dice
rus, negarent uestiꝫ uideri multam.
EGO ei unꝫ ouem multꝫ dico ꝯ
Gell. Lo vj. pº capº.

HABERE habeam

604 Vbi nunc adolescens habet? Plaut. Trin. 506
Hic sui aeris, hic habet. rude 669.

Hora hyberna

s. credo equidem potesse te scelus
Matricij manus uberrimos fructus gaudere
Ebibere in hora ura. P. hyberna adhuc nisi

.II.

37. † hra .H. quarta vide apud A.
Gellium 2o n. cap. 3.

230

Liuius Lº 9º. INDVCERE. et INDVCI. Hen' quas locationes cum Senatus precib. ac lacrymis publicarent. uictus, induci ea locatio integra locari iussisset.

alicui Lº p°. Quosdam in Senatu, ea cupiditate prolapsos, nimiũ magno cõduxisse, ut inducerentur Locatio postulauerat. etc.

30. Inducendi S.C. maturitas nõ dum est uisa.

Lº. 13. Et si Nomina ea facta sunt, sed uel in dubio uel mutari possunt.

Lº iij. 122. Prolata à Memmio est, nominibus nõ inductis autore Pompeio.

INDVCERE. deipsum.

7. Lu Disonẽ in principio. Vultus deniq; talis, qui sermonem quidam tacitus mihi est: hic in errorem hominis impulit, hic eos quibus erat ignotus, decepit: fictitiis inducijs. ita. n. legi Gellius Lº 13. cap. 23. nõ in fraudẽ ut uulgus colligit.

Lº 3. Quandoquidem ego prodi, inducias, coniecit in fraudem cõsilia mea prudentia neglexi

Lº 4. 105. Sensorem nonam inducij rationem proiecta ab ijs: tũ hoc erat in animo mihi.

IVRAMENTVM.

Tum quod numquam antea factũ erat, ut cum uiritim ordo à tribb. militũ adactus milites, iussu cõsulum iurarent. Nam ad eã diẽ nihil praeter Sacramentũ fuerat. et ubi ad Decuriam aut centuriatũ cõuenissent, uoluntate ipsi inter se decuriati Equites, ubi ea pars cogebantur. sese fugæ ac formidini daturos, neq; eo ordine recepturos, nisi hostem occidendi aut capiendi aut hostis feriendi aut ciuis idq; uoluntario inter ipsos fœdus ad gignã iusiurandi adactionẽ translatum. IVRATVRI. Iouem Lapidem ciuicam precantes. SI SCIENS FALLO tum me Dium Iouem Saxa Urbe Arcq;, bonis eijciat, ut ego hanc Lapidem. Sex. Pompeius L. hinc Iouem Lapidẽ iurare ds iurare cũ cepisset uos IVRATI FALLO

IOVEM LAPIDEM. quod (si sciens fallerem) precatus sum ego ipse. etc. habitum) paratus sum ego ipse.

247. Ad Attic. xb. IMPONERE.

Ego autẽ si mihi imposuisset aliquid, quod ponere facie mihi nea malitia afuisset iniquo animo tulissem. 575

INDICA

S. INdica indicabo

D. Age indica

INGRATIIS. sæpe adverbialiter apud plautum ut in Curcul. 154

Tamen est eundum q̃ impetrauit ingratiis.

INCITA.

Vt ad incitas redactus? pl. Asin. 677.

89

BIBL. NAZIONALE CENTRALE
FIRENZE

V 3.

ITANTA = TE KAIAN RETEXXTE

ad Att. 1° v. supra. obsignarâ iâ Eptam. 141
De Patrone et Tuis cõdiscipulis, quæ de Parthis
in militia laborauí, ea tibi grata esse gaudeo. vale

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE FIRENZE

Sibi sua habeant regna reges, sibi diuitiæ diuites
Sibi honores, sibi [illegible], sibi pugnas, sibi prælia
Dum mihi abstineam inuidere, sibi quisq; habeat quod suum est.
P. Aut. Curcul. 160

Ne amicus Castoris et ueritam malâ noxiâ
[illegible]
Nâ ego amicũ hodie meũ cõcastigabo bile
[illegible] commerita noxia
[illegible], ni me id inuiter ut faciã fides.
[illegible] Terentius Eun.

NAm siquem [illegible]
tamen si
Eò ut multa quæ ut [illegible]
fictor mauis sic
[illegible]

Verecundari nemini
Apud meam decet, nã ibi [illegible]
humanis ueritẽ. cap. [illegible]

[illegible] Hoc erit tibi argumentum [illegible]
Neqd erubescas amicæ, [illegible]
Ennius in Eumenidis. [illegible]
apud. I. Gell. [illegible]

[illegible]

VITA Humana propè ut ferrũ est. Ferrum si exerceas cõteritur: si non exerceas tamen Rubigo interficit. Item homines exercendo uidemus conteri: si nihil exerceas inertia atq; torpedo plus detrimenti facit quam exercitatio
M. Cato in libro quem inscripsit de carmen et moribus. Gell. lo. 13. cap. 24.

FVRES priuatorum furtorq; in nexo atq; in compedibus ætatem agunt, fures publici in auro atq; in purpura.
M. Cato. in ōr. quã scripsit de diuidenda pecũnia à Gell. lo. 13. cap. Vltimo

ΤΩΝ ΕΙΝΑΙ τὸ ἀδικᾶν τοῦ ἀδικεῖσθαι.
[illegible] uaris decretũ hanc sententiã allegauit
[illegible] pliauit Q. Metellũ numidicum. uide
[illegible] in lrã F. facere cõmodeã [illegible]

AGER LATVS. Liuius Lº 9. belli punici 2º
Ager hispanis in hispania, et numidisin
africa, post bellū uictoris causa, latius datus.

ANQVIRERE. Liuij Lº vij ab V.c. 6º
Tribuni cū capite anquisissent, duo millia
aris damnato mq. et Lº vij d bello pun.
Bis est accusatus, pecuniaq; anquisitum
est tertio testib. datis. non prauor q. quo
omnib. probris onerabat, iurati plurimi dicunt
fugæ pauoriscq; initiū a prætore ortū, ab ex
desertis militibus cū haud uanū timorē
mq, terga dedisse, tanta ira accēsos
capite anquirendū censuit fuisse.

AVTHORITAS · SENATVS ·
A·S· apellabat Dion Lº. Lv. quū aliqua senatus
decreuerat. minus frequens quam ut legitimus senatus
tus. numerus affuisse dicebat. ité si nō bene rite diebus
legitimo senatus habitus sed ex ui interuentum tumultu
aue si quid aliud accidisset quo minus in eo S.C. fieret
et qualecūq; esset quod decreuerat, si id ita mandari
placeret SENATVS AVTHORITAS diebat
quòd si postea id ipsum senatus sine ulla impedimento
censuisset, S.C. apellabat.

ANTICA
Varro. Lº 4 de lingua lat. Eius Templi partes quatuor fuerunt. Una ab
ab oriente, dextra ab occidente sinistra ad
meridiem. postica ad septentrionem

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE FIRENZE

FFECTA.

[illegible] runt: per
[illegible] trans[illegible] cic. 2 pro. cos.
vide A Gellii 4 hoc ipso quarto
[illegible]

ABACVS. Ipse

[illegible] plaut. credo hercle
[illegible] plaut. mercul. 568

AVTEA.

[illegible] plaut. Truc. 1[illegible]

ADOPTIONIS [illegible]

ALIA OMNIA.

Qui hoc censetis illuc transite, qui Alia
omnia in hanc partem. Iis verbis privit
omnis videlicet caussa, ne dicat, qui non
censetis cens. SEX. Lamp. in Q.
Senatus in omnia alia discessit. cic. ad Plancu
est q3 familiaris locutio apud bonos auctores cens

AD ME [illegible]

nec domum unquam ad me literas mittam cens
cic. ad Att. pulchru. 104.
Nolim domum ad te scribas, ut mihi tui libri pateant cens
ad. Attic. 2° imp. 112.
audaciter, quam, Domi ad te: natu adopt cens
Truculent. 704

adoptij domum ad se venisse N. 44.338

[illegible] vo dan' [illegible]
[illegible] Plaut. Trinum. 104

ΛΙΒΑΝΤΑΣ.

ΑΝΤΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑ. ΑΡΑΒΑΛΕΙΝ

ΑΟΡΤΗΣΙΑ ἡ ἀναλγησία

ΑΠΟΡΟΝ.

ΑΡΕΤΗ.

ÆTAS

Iubitq in historiam scripsit Ser. Sulpitium
regem postea cum illas quinq; clarissimas
iamiam omnia facienda fuit instituere-
rumq; cum optimatibus q minoris essent
animi ignominiosum. Itaq; inde de anno
xvii quod libros cum xvi libb. antiquarum
omnium scripsit usq; ad annum xlvi.
[illegible] annum [illegible]
[illegible] usq. ad L. M. cap. 28.

ACADEMICI. a Pyrrone
Σκεπτικοὶ. Ἐφεκτικοὶ, ἀπορητικοὶ appellati
apud Gell. L. xi. cap. v.

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE
FIRENZE

Modi Loquendi commode et eleganter TRANSLATI.

pro Ad. attic. XVI. 4 fg. Q. F. mihi pollicer. se Catonem esse. Vtinam à primo ita sibi esset visum, ut mihi sicut eius soles fuissent Cato.

Sorta Tecta tua præcepta usus habui meæ modestiæ. Plaut. Trinumo 665.

BIBLIOTECA NAZIONALE FIRENZE

2os p° ♂ Legibus. 403. 2° ♂ orat.

*Clodius Ascilio, nihil ad Coliú Lacliú D. nolo quê cognouimus uiru bonú, et nõ illiteratú sed nihil ad Persium ad
hoc .5.

ARGVMENTORVM ET CONTROVERSIARVM . SILVA :—

Ἄπορον. DE REO VIII. iudices cognoscam: eáq sententia sit Rata, quam plures eo eo numero dixerint. Cú cognouissẽt duo, censuerũt reú exilio multandú Duo, pecunia, Tres vtrq capite puniendú Petit ad supplicium, ex sententia III. iudicú et cõtradicẽs

Gell. 2° 9. cap. XV.

VIR Fortis, premio quod optauerit donet. Qui fortiter fecerat, petijt uxorem alterius et accepit. Is deinde cui ea uxor fuerat, fortiter fecit, reposcitq eandem. contradicitur.

Eloquenter et probabiliter (inquit Plinius) ex parte posterioris uiri fortis, uxorem sibi nõsi postulanti? Hoc dictum est.

2 ΑΝΤΙΣΦΕΡΟΝ. Si placet lex, nolle, si nõ placet, nolle

Nemi hoc argumentú nõ cauet Vinio ἀντιστρέφει γὰρ ἐπὶ τοὐναντίον καὶ πρὸς τὸν πατέρα ὁ υἱός

nã prior facile respondebit.

Si placet lex, nõ nolo, si nõ placet [illegible]

Gell. 2° 9. cap. 20.

Huic simile illud Protagorã et Euathli. vide 5. in EXEMPLIS :—

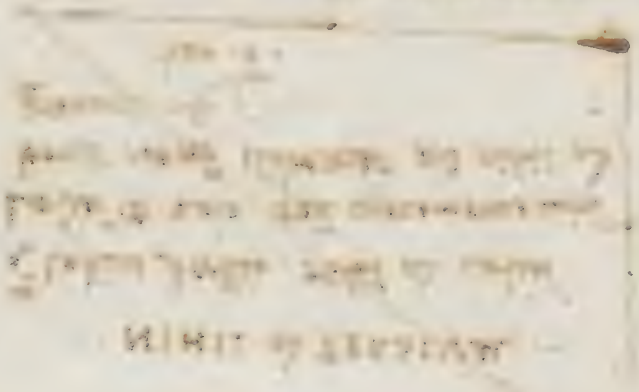

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE FIRENZE

Ex L. Antonij Augustin. l. c
duob. semicirculis [non] in armis
bant. Et ar. libri Lelio inducit.
id ego sapius Lelio meo ostend-
it. usij.

A. Gell. Lo xvi. c. v. Cæcilius gallus
citat, & significatione uerborum
quæ ad ius ciuile ptinent. Citat
& in pandectis. Iul. & Verbor. signif.
l. [illegible] pandectis Nõ. Arrius
gallus Lo po & uerbor. quæ ad ius
ptinent significatione, paries est
cuius murus suæ materiæ est. § 37
Est. Mario cuius [illegible] Galli aquilæ
respondet liber. (s. in urbe) Pos
sunus ptinet. Aquilium gallum appella-
uit non male. Julius Aph. 22

279
L pan.

101

106

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE FIRENZE

C. Lucilius hō doctus et perurbanus dicere
solebat, ea quæ scriberent, neq; ab indoctis-
simis neq; à doctissimis legi uelle
L° II. DE ORATORE. 403.

PHORMIONIS peripatetici cū Annibale
congressus in disputatio 2° d oratē. 417.

L. Gellius Gratiæ processi. philosophis auctor
ut controuersias finirēt. d' ingiō. p° 303.

Papirij prætextati historia. apud A.
Gellium 2° p°. cap. xxiij.

TRIUM poetarū illustrium epigrammata.
Nęuij. Plauti. Iuuenalij. apud. A.
Gelliū L° p°. cap. xxiij.

Plutarchi philosophi. seruū uirorū
animis historia. et de ira. &
apud. Gellū L° p° cap. xxvj.

Socratis patientia et exercitatio
nis, in gō pacto athenienses pesti
lentiā fugā uitauerūt euaserū
Gell. L°. 2°. cap. p°.

Fabius Maximus Verrucosi F.
de equo descendere iubet
quadrigario. quod ei limus
Gell. Lō vij. cap. j.

SOLONIS lex, ut q in dissensio-
bus ciuilibus neutrius partis fuisset
ceret fieret damnarēq; de eo
constituendum
Gell.

SYLLOGISMI. nomina eorū
latina. ap. Gellū L° p° cap. xxvij.

COLLATIVUS
latina. apud. Gellū L° p° cap. xxvij.

DE SEPTENARIO NUMERO
ridicula ex M. Varrone. apud. p. 3. cap.

ORESTI corpus inuentum
ex Herodoto ibidem

Quæ scripserit Var

Gaudio qui obierit.

Crœsi Regis filius
ex multis uocabulis
Gell. L°.

Protagoræ Sophistæ ad
argumenta

LEO Phliasius ob patriæ seruatæ
Gell. L° V cap.

SANGVINIS missio
hominibus

ANNIVERSARIA
& nouissima precatio

FLAMINIS DIALIS & FLAMINICAE
cœnationis ex Fabio Pictore
Gell. L°. e. cap. xv.

CICERO MULTIS locis suæ gratiæ
ui diuinæ
uerum esse
an L° p. cap xxx.

M. Varronis iam ante et Iunonis L.
seu Lucinæ & Acciani scripta
Gell. L° 3. cap.

Antiochus Sidonius suæ successionis
ex Diodoro Siculo

BIBLIOTECA NAZIONALE FIRENZE

XII. TABVLARVM VERBA QVAEDAM q

Assidue uindex assidues esto, Pro
letario ciui, quiuis uolet uindex
esto. apud. A. Gell. Lo XVI. 533.
Cicero in Top. priorem partē ad
Legem Aeliam sentiam refert cap

AVT STATVS DIES CVM HOSTE
apud. Cic. pro officiosis. 16
sūt ēi ut puto apud Plautū. cur cui.
uide infra Lim. S.

ADVERSVS HOSTEM AETERNA AVTO
RITAS.
Cic. eodē Loco. Sī aūt hostis peregrinus.

IMPROBVS INTESTABILIS Q. ESTO.
Gell. Lo VI. cap VII.

ex L° ij°

NON grauaret Lælij, nisi et Sos urtle putarem et ipse cuperem te quoq; aliquā partem huius nostri sermonis attingere: præsertim cum bene dixeris, te nobis etiā rapturum: uerum si id quidem fieri non potest ut deinis omnes te rogamus.

Gell. L° ij°. cap. xxij.

à libro vij° Quod quidem in eo fuit maius, quia cū in causa pari collega esset, non modo inuidia pari nō erat, sed et Claudij inuidia Graccij charitas deprecabat. cæs. i. propulsabat defensabatq; grece παραιτᾶται

Gell. L° vij° cap xiij°

Ex ENNij annalibus.

ANNIBAL audaci dum pectore deserorat
Ne bellū faciā, quum cernebā esse meū cū
Suasorem cunctū et studiosū retor belli.
Gell. Lo VII. cap. II.

Dictis, olim populariū olim
Qui cum uiuebant homines atq; animū agitabat
Flos delibatus populi et suadela modulla
Gell. Lo eiusd cap. y. referat cum à cic.
Tiberio de Cornelio oratore quo in uno
cū hoc uersus adiit, et eos attexuit.
Additur orator Cornelius suauiloquēs
Qui Corbogus, Veturio collega primus
Filius is dictus, ollius ordo
de Gemino Gemilio

Hocce locutus, uocat quicū ire ego libenter
Monsam sermonemq; suos, rerūq; suarū
Comites impit: magna cum laetitia diei
pars fuit, et summis rēpū paruis q; regundis
parte fuisset, et paruis summis q; regendis
Consiliis, in foro, curia, sanctoq; senatu
Cui nec audaces magnas paruasq; ioculari
Eloquentia, quae tincta malis et quae bona dicta
eorum significarier, nitoq; locarent.
Quorum multa coiuit ac gaudia, clamq; palamq;
Ingenium cui nulla malum sententia suadet
ut faciam faciamus Genius haud malus domi
Bellus fidelis suauis hō facundus, suoq;
cerebro [illegible] recūda loquens in
[illegible]

Autorũ nomina et opuscula quæ
nobis iniuria temporũ interciderũt.
Historiarũ et stratagematũ anti
quorũ catalogus ἐν ἐπιτομῇ.
Verba et particulæ quædã illustrium
autorũ, quæ sparsim citata leguñ
ex ijs libris quos amisimus.
Celebrium quædam sententiæ, quas
hi vel γνώμας vel ἀποφθέγματα
appellãt, hoc. ex clarissimis autũ.

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE FIRENZE

OPERA CICERONIS
quae nobis interciderunt.

DE GLORIA. ipe Cicero L°.
& officijs. & in epistolis ad Atticum
Gellius L° xv cap. xxvij. ex quibus cum

DE IVRE CIVILI IN ARTEM
REDIGENDO.
Gellius L° j° cap. xxij.
Quintilianus.

OECONOMICVS. Nonius Marcellus
in profligare. in interfici. 1395.

ORE CORNELIANA. II. Nonius
Marcellus.
Asconius pedianus

HORTENSIVS
DE REP. LIBRI SEX
DE CONSOLATIONE

CATONIS LAUDATIO. ipe cic
ad Atticum.

CATVLVS. ipe cic. ad Atticum.

MARIVS.

IN CLODIVM. ET CVRIONEM.
non. marcell° in ca
Lanuvia. 1428.
ihe in Longe 1353. & in loco in
Clodium et Curionem hr. item ipe in elogalog.
Quintilianus. ipe L° v. cap. x. 233.

DE SVO CONSVLATV commen-
tarius grauis. ipe ad Atticum.

AD. HERODEM. extat graece
plutarchus in eius vita.

PRO MILONE oro illa & ogia

ORATIONES CONSVLARES
ORO IN SENATV KAL. IAN.
ipe ad Atticum. L° iij°. ep°.
ORO DE PROSCRIPTOR. FILIIS.
ORO DE OTHONE
ORO CVM PROVINCIAM DEPOSVIT.
ipe ad Atticum eodem loco

pro Caninio oratio. Cicero in apologia aduersus
Rufinum in vers° 257. refert eam in ea de vocali
filij matris germanum habitum:

AD. HIRCIVM. L°. 9. in interfici. 1395.

AD. CAESAREM IVNIOREM. L° ij°. N.M. in
insolens. 1346. L° j° in inuoluer. 1349. L° 3°. inde in innubj.

AD BRVTVM.

AD CAESAREM. L° j° in improbu. 1340. L° ij° in locad. 1354

AD. POMPEIVM.

AD. PANSAM.

AD. CALVVM.

AD. FILIVM. Priscian° L°

ORO PRO SCAVRO
ORO IN ANT. et CATIL. COMPETITORES.
Asconius pedianus in comm. Quintilian° multis
locis, ut L° vij. cap. 2. et L° xi. cap.

TIMAEO. cuius pars altera supest. & VNIVERSITATEM
nominat in exordio. 1246.

PRO GALLIO. non. marc. in Logi 1251.
H. Asconius. multis locis

Pro Caec VARENO. Quintilian° multis locis: ut L° 7. cap ij

ORO CONTRA CONCIONEM. Q. METELLI.
A. gellius L° XVIIJ 3 7 8

PRO OPPIO. Quintilian° L°. v. cap. x. 229
Iherx. 231.

Omnia (ut puto) mâdat· plena.

NOMINA OPVSCVLORV. M. TER. VARRONIS τοῦ πολυγραφωτάτου QVAE NOBIS INIVRIA TEMPOR. INTERCIDERVNT.

APVD NONIVM MARCELLVM.

PRO Callio uel Fundanio · De âmmun-
dis rebus

ΕΠΙ τῇ φακῇ μύρον. ΠΕΡΙ εὐτυχίας

ΛΟΓΟΜΑΧΙΑ

Ethos aut ΠΕΡΙ τύχης

MANIO.

ΠΕΡΙ πλούτου. 1°. ℔°.

Tithono ℔ ΠΕΡΙ γήρως

Caj 1° ℔°.

DE SCENICIS originib.

Cato uel liberis educandis. Gellius in
1° 4; cap. 18 in Logistorico quem inscripsit
de capys uel de liberis educâdis
GALLO aut fundano

LEGE Menia. Minia tr. 1257. mbis 1266.

EPHEBO περὶ ἐμμορίης.

DE RE[illegible]

TESTAMENTO περὶ διαθηκῶν.
Gell. 1° 3· cap. 16. Satyrâ q, aprinat

MVTVVM muli scabu2 περὶ χωρισμοῦ.
περὶ αφορισμου. 1269.

ΠΕΡΙ εξαγωγῆς.

Sexagesimo

OCTOGESIMO περὶ χωρισματ. 1266.

DE VITA Iop. Rom

RERVM humanar. [illegible]

RHETORICORV 1° ℔°

DE LATINO sermone

AGATHONE

QVAESTIONV plautinar. 1° ℔°

MYSTERIIS.

PROMETHEO

PARMENONE

ANDABATIS

Hippocyone ΙΠΠΟΚΥΩΝ. satyra menippea
Gell. 1° tertio. cap. 18

DISCIPLINAR. 1° ℔°. Gell. 1° 8° cap. 5°

ETLA. Latina

EPIS. ad Tusc.

EPIS. aduersus M. Scipion.

EPIS. ad Caesarem

EPIS. ad Varronem.

DE VICIIS περὶ φιλονεικίας. pro legendum, Vâ

Aboriginib9 περὶ ἀνθρώπ φύσεως.

EVDEMONIBVS

EVMENIDIBVS.

ΕΣΤ Modus mamia vel Mamia'
περὶ μέθυος.

ΟΜΟΣ περὶ λύρας.

ΓΕΡΟΝΤΟΣ διδασκάλων.

ΠΕΡΙ παιδοποιΐας.

ΓΝΩΘΙ σαυτὸν.

ΕΚΑΤΟΜΒΗ περὶ θυσιῶν.

ΩΣ ποτε περὶ ὁρῶν.

ΤΑΦΗ μενίππου

Σκιομαχια περὶ ταφῆς α'. ταφὴς
περὶ τύφου διαὶ 1232 in illyr.

Μαργοπολι περὶ ἀρχῆς.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΠΕΡΙ κεραυνοῦ.

ΘΙΑΚΩΝ

Virgula divina.

Vinalibus. περὶ ἀφροδισιῶν. 1232.

Ruppo aut Maiestatibus

Bimargo

MODIO

Papia papa περὶ ἐγκωμίων

FLExabilis περὶ ἐπαρχιῶν.

Sexquinixe

Marcipore

Meleagris

De compositione Sanvax.

Quinquatribus.

Epremeride naualj

Metho Lo pe

Sarrano. uel Soreno περὶ ἀρχαιρεσιῶν

Cosmopolitico περὶ φθορᾶς κόσμου. Motorono dicit
in pollactor.

Ossipo Thyeste. in consolare

Pseudoapolline. περὶ ψεύδους ἀποστόλων

περὶ φιλοσοφίας

Terentio

*Attiguletti

Bajs.

Tripala περὶ ἀργεντοτύπου.

* περὶ ἀμοτου φλαγγείου

*HERIPEVS.

* TRIodite trifolio περὶ ἀρετικῆς φύσεως.

* Anoruio. πολιπεμπλινε εθιακου-

* In Ecloguitico in olimpias.

† Probebdomadon. in Hidulan
pro legendum περὶ ἑβδομάδων.

Δομουμενάδε. uel ἀμουμενάδε. πρὸς μαρτυρίαν.

AVTVMEDO. 1257.

* ETRACTIONE. 1261.

περὶ λεξέων. 1262.

CRAS credo Hodie nihil. 1270

Satyra menippea de officio marii ~
Gell. Lo 1o. cap. 12.

NESCIS QVID VESPER SERVS VEHAT.
Satyra. A. Gell. Lo 1o. cap. 22.

Hendingen tuhha ad Cic. Lo 8 — gell.
Lo 2. cap. 25.

* Lo Rex humanus quo de Diebus scripsit A. gell. Lo 3. cap. 2. unde conjicio
Rex humanus plures libros scripsisse quos
quisq; proprio titulo laborat

† HEBDOMADES uel de imaginibus septenarii numeri. apud A. Gell. Lo 3. cap. X

DE IMAGINIBVS. nisi idem est cui supra
Gell. Lo 3. cap. 11

Δικ παιδεσ οι γερουτεσ. Satyra
Gell. Lo 6. cap. 5.

gell. Lo VII. cap. XVI.

De LINGVA LATINA ad Marullum Lo 2o
Gell. Lo 12. cap. 6.

INNII. OPERA a nomine

TELEPHO

ANDROMEDA.

MEDEA EXVL

ANNALES. Lo 3. 1252. Lo 8. 1252.

* NOVIS

SATYRARVM. Lo 3. 1252. — gell. Lo 7. cap. 9

ANDROMACHA

TELAMONE. 1259

AMBRACIA 1260

THIESTE.

PHOENICE 1261.

ALCMEONE. 1273.

SCIPIO. Gell. Lo 4. cap.

ACHILLES. Gell. Lo 4. cap. 17.

MENALIPPA. Gell. Lo V. cap. 21

ALEXANDER. Tragedia Gell. Lo VI. cap. V.

ERECHTHEO. gell. Lo 6. cap. 16

CRESPHONTE. gell Lo 6. cap 16

PHOENIX. gell. Lo VII. cap. 17

HECVBA. Gell. Lo XI. cap.

Caecilij Comici etiam
apud veteres auct. citata

EPHESTIONE.

PAVSIMACHO

ANAZOMENH.

NAVCLERO

HYPOBOLIMAEO.

SIRACVSIS

IMBRIS. alibi VMBRIS

TITHE. Tithe 1270

SARPAZO. harpazone 1274

SYNEPHOEBIS

SVBDITIVO

FALLACIA.

FOENERATORE

ANDRIA.

HYMNIS. 1276. hymnide 1276

ex menádro. PLOTIO. 1263. vide multa apud
Gell L° 3. cap. 16. A. Gell. L° 2° cap. 23.

NOTONICASIONI. 1263

PORTITORE, carlius 1270

DE MANDATIS. 1272.

ASOTO. 1278

anno. TRIVMPHVS. gell. L° 7. cap. 7.

CHRYSIO. gell. L° 7. cap. 17 ~

ΠΩΛΟΧΜΕΝΟΙ. gell L° 11. cap. 7 ~

vt de carlio ambiguo intelligam

*. Caecilius annalib. 1239. primo legendum
carlius. ut ipse noster 1259 &c. ~ copiam.

Liuij Antiquissimi poëtae

ÆGISTO

HERMIONA. 1260

AIACE. 1274

ODYCCEIA. Gell. L° 3. cap 16. L° 7. cap. 7.

OPERA

M · PORTII · CATONIS PRISCI &
AEND. NON. MARC. & SEX. POMP.

DE MORIBVS CLAVDij ~~neronis~~

~~[illegible] . m Hirtalus.~~
~~[illegible] [illegible].~~

~~Aquinquadoe uel aquaeductus Trebi~~
~~Marcius~~

LABERij ~

PAVPERTATE. 1240.

COMPITALIBVS.

VIRGINE.

TVCA. 1257. TVSCO 1277

ANNALIVM. 1260

* LACVBALERNA . / m LACV AVERNO
gell. Lo 11. cap. 15 /

CENTENARIO. 1266.

* CHAERE. 1267.

* PANILICIS 1269. lauerius br.

* SEDICITO -

IMAGINE. 1271.

CATVLARIO 1272. in gellius Lo 7-cap-9.

NVPTIIS · 1273

CALLIS. 1270 Gallis. gell. Lo 7. cap. 9.

In libro qs CROPIVM in Cripsil. 1270.

GEMELLIS. A Gell. Lo p°. cap. 7.

SALINATOR. Gell. Lo p 3°. cap 13. in Alio libro p° q Salinator inscribit cp

SCRIPTOR. minus. Gell. Lo 3. cap. 18-

COLORATORE. gell. Lo 7-cap. 9

SORORIBVS. gell. Lo 9. cap. 12.

RECTIOR. mm. gell. Lo 10. cap. 17.

In Thermum · est oro & suis uirtutib9. Sex. pom. m.p 1193

Origines

Dissuasio & feneratione

DE tribunis militum

De falsis pugnis . . . . nota apud Gell. Lo x. cap 3
in dicit. libro & falsis pugnis ita & p. Thermo dixisse.

* In Sercia . sum leg. in Ser. gallo.

De re militari .. Gell. Lo 7. c. 4

Praecepta ad filium

Oro Veturio . est eadem de lacinia commixta
pomp. in S. 1213.
In Veturiu. n. mare. 1264.
In pansam

Ad milites. contra GALBAM Gell. Lo 5°. cap. 23.
Contra Furiu Gell. Lo 10. c 24 Sforte ita plures alii. sanè in hoc ea reperies cpl

Oro quam & suis uirtutib. scripsit .

Oro ne imperium ex patribus ubi natum uerens

De praedae militi dividenda . Gell. Lo 11. c. 18

In. M. Caecilium . Sex. pom. m. C. 1143. at
in B. 1192. in M. caelio dicit Br. ex 1213. in S.
inscripta est si sic caecilius trib. plebi appellauerit
A. Gellius Lo p° cap. xv.
In. Q. Sulpitium . Sex. pomp. in N. 1173

M. CATONIS Prisci uel Censorini

Dissuasio ⁊ lege Attalo: et de uectigalibus Asiæ. Pomp. in l. 1192

De sacrilegio commisso, in l. 1192 Pomp in Gell. Lo vii. cap xxxv. hr. in quem de Sacrificio commisso. vide ne legendū de sacrilegio commisso.

Contra M. Accilium. in l. 1192. Pompo

De Fœneratione legis Mariæ. 1192 Pomp.

De fuluij nobilioris censura. 1202.

Suasio legis Voconiæ 1202. in R. et Gell. Lo 7. cap. 13

Ne lex Bebia abrogaret 1202

Dissertatio consularis 1202

De signis et Tabulis 1202.

Contra coemptionem de populum. 1202.

Pro L. Caninio. 1206 m.s.

Contra Annium. 1206.

Oratio quam scripsit ædil. pleb.

DE BELLO carthaginensi. 1260

* De Letorio. 1277.

DE LVSITANIS cum accusaret SER. GALBAM. Gellius Lo po. cap. xiii

PRO SE contra C. CASSIVM. Gell. Lo 10. cap. 24.

122

PLAVTI

CORNICVLA. 1251.

TRIGEMINIS. Gell. Lo 7. cap. 9.

ASTRABA. de qua in hac nonnulli dubitant. 1253. et A. Gell. Lo vi cap vi.

MEDICO. 1250.

Eam COMMORIENTES Plautus fecit fabulam. Terentius in prologo ἀδελφῶν.

VIDVLARIA. 1278

De plautinis fabulis multa apud Gell. Lo 3. cap. 3.

Helius sedigitus, Claudius, Aurelius, Accius, Manilius } hi omnes indices plautinarum fabularum fuerunt → XXV. Varroniana, quæ ea Varro a ceteris segregauit quæ cantitarentur.

Bgonia. quæ de eius Agnilij } scripsit Plautus
Nerularia. } abscondit colloc.
Fretum.

Gemini — Leones — Coriolius — Anus — Bis compressa — Bacchis — Ἀγγείτρια — Commorientes
M. acutius, ult. edit. M. Varro
Fuisse eā quidā. Plautij comœdias, uetere[s] in prouē. à quo Plautinæ fabulæ.
Saturionē et alios. in primo scripsit a Plauto tradit Varro

DE ACHAEIS ōro. Gellius Lo po. cap. 6.

CONTRA TIBERIVM ciuilem ōro. Gell. Lo 2. cap.

DE carthaginiensibus. (sic ē ōro. et nō in originibus transtulit ea uerba) Gell. Lo 3. cap. 14.
ōro ctl in Gell. Lo 9. cap. 13.

DE SVO CONSVLATV. Gell. Lo 4. cap. 17

ōro in Lennium apud Censorem. Lo v. cap. 13. Gellius

PRO RODIENSIBVS. q̄ in v. originū transtulit Gell. Lo 7. cap. 3. ornatus ibi ⁊ eā refert.

Epistolicarum quæstionum po. Gell. Lo 7. cap. 10

DE DE FLORIA. Gell. Lo 9. cap. 12 et Lo 10. cap. 13.

ACCIVS

EVRISACE.

ETI NAVCI MAXH. Epinausimache erbo.

MEDEA EXVLE. ita.n. legē du puto 1233 in expls.

FOENISSIS.

TELEPHO.

ALPHESIBOEA.

AENOMAO.

MENALIPPO

MELEAGRO

EPIGONO - epigoni dicti 1234. in elegeis

MEDEA 1234.

ALCMEONE. alcmaone 1275.

DEIPHOBO. 1275.

PHILOCTETA.

PELOPIDIS. 1276. gell. Lº 2. cap. 7.

PROMETHEO.

IVTATORIDVS. 1276

ANDROMEDA.

cõsideratum brauũ inuolli gen

AENEADIS. aeneadis Prima. 1272 1273

AMPHITRIONE. 1229. et 1243.

ATHAMANTE.

ARMORVM. IVDICIO

NEOPTOLEMO. gell. Lº 13. cap 3

* ERIGONIS 1255. ERIGONA. 1259.

* FIDICINIS. 1250.

DIOMEDE 1260.

* Sacrasaõ uel tropeo Lº. pº. 1236.

Parthenop. Lº pº. 1251.

Sacrasaõ Lº pº. gell. Lº 13. cap 1.

L. Accius in primo libro gell. Lº 3. cap XI

TVRPILII

PHILOPATRO. 1259

DEMIVRGO

LINDIA.

DEMETRIO

LEVCADIA

LEMNIIS.

BETHONIBVS.

PEDIS. PEDIO hī 1259.

CANEPHORO

EPIGLERO. 1250

TRASILIONE. 1262.

ETHRA. 1273

* PATERVSA 1275.

AEGISTO. 1260.

ASTYANACTE. 1262.

TEREO. 1263.

ACHILLE.

* ANTIGONA. 1265.

MIRMIDONIBVS. 1267

ALCIMACHO. 1269

BACCHIS. 1270. 1275

CLYTEMNESTRA. 1273.

ANTENORIDIS. 1273.

HOMILIA. 1250

HEDYPHA. gell. Lº 7. cap 9.

PERIBOEA. 1229.

TEVCRO.

MEDO

DVLORESTE.

ILIONA.

HERMIONA

CHRYSE

HYPTRIS.

* NVPTA. 1247.

ANTIOPA.

TANTALO

MEDEA.

ATALANTA. 1263

EROTOPAEGNION. L°. ij°. 1271

ARMORVM IVDICIO. 1273.

ANCHISE. Gell. L° 4. cap 17.

* PAVLO. Gell. L° 9. cap. 14.

1241

VOPISCO. 1229

PRIVIGNO

SVSPECTA.

EPISTOLA.

DIVORTIO

* FRATRIS. 1239 in Mostra. FRATRIB⁹. 1252. 1255.

COMPITALIBVS

MATERTERIS.

HOMINE.

PROMO

AVCTIONE.

AVGVRE. 1256

INCENDIO 1256.

AEQVALIBVS. 1257.

EMANCIPATO 1260.

DEPOSITO

BRVNDVSINI. 1263. Brundisio. 1272

POMPA. 1260.

CINERARIO 1270

CRIMINE. 1272

VIRGINE. 1273.

TITVLVS. togata. Gell. L° 7. cap. 7ma.

POMPONIJ

PRAECONE POSTERIORE.

SYRIS.

SARCVLARIA.

PICTORIBVS.

PROSTIBVLO

PANNVCEATIS

NVPTIIS.

HIRNEA.

PORCARIA

ATELLANA.

MACHIS GEMINIS. 1255.

PISTORE 1257

ADELPHIS. 1262.

COLLEGIO. 1265.

* DECVMA FVLLONIS. 1266.

VERRE EGRATO. 1260

PRAEFECTO. 1270

METVI atellana. Gell. Lº 10. cap. 24.

AEDITIMVS atellana. Gell. Lº 12. cap. 13.

TITINIJ.

FVLLONIBVS. Fullonia 1260

GEMINA.

* BARBATO. 1230.

SETINA. Setina diuia 1272.

* PRAELIA. 1254.

NOVII - ~~nel NAEVII~~

GALLINARIA

MACCO

PALLO

LYCVRGO

MILITIBVS POMETINENSIBVS

DECVMA · decumis in 67 ·

EXODIO

COLACE · collacchi · 1251 ·

FVLLONIBVS · 1257 ·

AGRICOLA ·

BVBVLCO CERDONE · 1260

GYMNASTICO · ~~Navium~~ in 62 ·

MALEVOLO · 1273 ·

* EROTOPEGNION · 1256

Navium belli punici L° 3° · 1255 ·
Navium L° 4° · in 62 1260

~~Navium~~ in libris belli punici apud Gell.
L° v° · cap° xij° ·

NAEVIVS

PROTESILAO · 1269

DANE · 1272 ·

LICVRGO · 1273

~~TRIBALLO~~ vel Lucio quidam TYBALLO legunt
— Gellius L° 2° cap° 23° ·

ARIOLVM et LEONTEM · fabulas in carcere
scriptas testatur Gell. L° 3. cap. 3 ·
~~Navium~~ Navius Leg.

SISENNA. Lº Histor. iiij. 1239.

NIGIDIVS ~~connecto grammatico~~ figuius 1293
ij. Lib. † Verbo. gell. Lº 2. cap. 22 —
Lº pº. augurij priuati. Gell Lº vj. cap 6 —
de animalibus. Lº 2º. gell. Lº 7. cap. 7 —

ANTISTIVS LABEO 1247.
† virgine uestali capienda. A Gell. Lº pº cap. 12.
Commentarium ad xij Tab.

LICINIVS MACER. annalib. Lº 2º. 1247
& 1251.

ATTAEVS CAPITO in coniectaneis
1295 — A. Gell. Lº pº. cap. 12. † Virginj
uestali capienda —
de pontificio iure. gell. Lº 4. cap. vj. —
De officio senatorio gell. Lº. 4. cap. x —
De iudicijs publicis gell. Lº x. cap. vj —
de ritu dirimendi matrimonij Lº 13. cap. 23

CASSIVS Hemina. annal. Lº. 4. 1251.
Lº iij. 1253. 1276

CLAVDIVS. apud Gell. Lº ij. cap ij.
QVADRIGARIVS annal. Lº 3. 1265.
annali 3 et xxij. A. Gell. Lº pº. cap. 5.

SANTRA. 1256. de Antiquitate 1270 vorsus

Lucius poeta in CROTOPAEGNIIS.
Gellius Lº ij. cap. 24.
rota dilgrieri † furia
Liuius in Crotopaegnion 4º. Priscianus
in xi.

CINNA in epigrammatis 1259.
† poëmatis gell. Lº 9. cap. 12

COELIVS ANTIPATER. Lº vij. 1267.

CLAVDIVS. Lº VII. 1271

GALLVS POEMATIS. 1275.

METELLI NVMIDICI. oro in senatu
† ducendis uxoribus.
A. Gell. Lº pº
contra Cn. Manlium trib. plebis ag in concione
male uerbis accepti fuerat. Gell. Lº vj. cap. x
Oro † suo triumpho. gell. Lº vij cap. xx. nisi
eadem in ea oratione, unde haec leguntur.

VALERIVS ANTIAS. Lº quarto et xxº.
A. Gell. Lº pº. cap 7. et Lº 7. cap. 9 — Lº 45. et 75
† ad cap. annum natum { in Anticatone. Gell. Lº 4. cap. 16
& Dolabella. Gell. Lº 4. cap. 16

C. CAESAR. dictator. 5. DE ANALOGIA
A. Gellius Lº pº. cap. 10. et Gellius cap. 19.
† Probatinis. Gell. Lº v. cap. 13
oro qua Plautia rogatione suasit Gell. Lº. 13. c. 3.

FABIVS PICTOR. Historiarum scriptor
Gell. Lº. pº. xxij cap. —
multa † 5º Lº x. cap. xv. gellij

L. SYLLA. Rex gestarum Lº pº.
Gellius Lº pº. cap. 12 —

C·GRACCHI·TI·FILII·

in P. Popilium L° 11. cap. 13 — ōño de q. POPILIO circa concu Trabula . A Gell. L° p° cap. 7.

ōño de legibus promulgatis. Gell. L° 9. cap. 9. multa de eadem fert L° p. cap 3° —

* ōño qua legē AVFEIAM dissuasit of Gell Libro 13. cap 13 —

CESELLIVS VINDEX. in Commentario lectionū antiquarū. Gell. L° 7. cap 13.

et L° 3. cap. 16. — et L° 7. cap. 2 —

hic trib. mil. sub affricano ad numantiā fuit } SEMPRONIVS ASELLIO historiarū scriptor. A Gell. L° p°. cap. 13.

Gell. L° 2. 13 — L° vrā. gestarū quinto. L° 7. cap. 13 et XIII. L° 4. cap. 9 — L° 5. cap. 18 —

SCIPIO ō contra = claudiū asellionē. L° 7 A. G. cap. 20

puto hunc fuisse Aemilianum —

ōño in cā suam. Gell. L° 4. cap. 20 — eandem (puto) citat L° 2. cap. 19. in ōne q̄ censor habuit ad pop. pro se contra Tib. Asellionē ō maledā ad pop. Gell. L° 7. cap 13. contra. P. Sulp. Galbā. Gell. L° 7. cap. 12.

IVLIVS HIGINVS. de in libro ō vita rebusq; illustrium virorū. Gell. L° 5°. cap. XVIII.

Commentaria in Virgilium. ide cap. 21. = De vita et reb) Africani. Gell. L° 7. cap. 7° puto eundē de libris cū primo.

IVLIVS MODESTVS in 2° quaestionum cōsulatus. Gell. L° 3. cap. 9.

AVRELIVS OPILIO. in primo libro quos musarū inscripsit Gell. L° p°. cap. XXV.

SER. SVLPITIVS. amicus ille Ciceronis in reprehensis Scaurae capitibus Gell. L° 4. cap. 5° Liber de ōdibus. Gell. L° 4. cap. 3° et 4. Libro de Testamentis 2°. Gell. L° 15 cap. 27° —

C·BASSVS. de origine vocabu L° 3. cap. XX — Lasy. a. Gell. L° 2°. cap. III. Commentarii. Gell. L° 3°. cap. VIII. et 18.

CAECILIVS SABINVS Liber de edicto aedilium. Gell. L° 4. cap. 2°. caecilius sabinus appellat. L° VII. cap. IIII —

ANNEVS CORNVTVS commentaria in Virgilium coniec. Gell. L° p°. cap. 5. L° 7° de figuris sententiarū. cap. X. Gell. L° 9.

MASSVRIVS SABINVS et III. L° V. cap. VII. Liber secundus iuris civilis. Gell. L° 4. cap. 2 de origine cognominū Gell. L° 4. cap. 9. L° II. cap. 16 Memorialium L° 7. Gell. L° 4. cap. 20 — Liber de Fastis. Gell. L° 11. cap. 18 —

NERATIVS. ī Lº ☩ magnȳ Gell. Lº

VERRIVS FLACCVS.
libro. I. verȳ memorabiliū. Gell Lº q. c. 5°.
Lº IIII. ☩ verborȳ significatione. Gell. Lº 5 c 17.

TRIMATIVS dolius uir.
Thadis 2° ! Gell. Lº vj. cap. vj.
cn. marius. Lº ix. cap. xxxj. Gell. thadis xxi ÷
cn. Marius impēr. dolus. in Mimia bis Lº. x. cap. 24

L. PISO ~ FRVGI. Lº iii cap. 14.
in III. annali. Gell. Lº vj. cap. ix.

ANNALES MAXIMI. Gell. Lº 4. cap. 5.

VALERIVS PROBVS.
epta ad marcellū. Gell. Lº 4. cap. 7.

C. TREBATIVS.
Lº ☩ Religionibus 2. Gell. Lº 6. cap. 12 ÷

C. OPPIVS.
☩ vita et Reb. Africani. Gell. Lº vij. cap. 5°

ASINIVS CAPITO.
Litera' ad Clodiū Tuscū. Gell. Lº 5. cap. 20.
Epta ad Pacuuiū Labeonē uidē cap. 21.

M. TVLLIVS TIRO cic. Libertus
epta ad C. Axium familiar patron. Gell. Lº 7. c. 3

TVBERO.
☩ historijs Lº 4. Gell. Lº vj. cap III ÷ a. q.
Helius Tubo Lº ad C. Oppiū. gell. Lº 7. cap. 9.

CORNELIVS NEPOS. cic. amicus
Libro exemplorȳ 2°. gell. Lº vij. cap. xviij ÷
Liber ☩ Viris illustribus. gell. Lº 19. cap. vj° ÷

TVDITANVS.
in historijs. Gell. Lº vj. cap IIII ÷

SVETONIVS TRANQVILLVS.
Libro ludicrā historiar 5°. Gell. Lº 9. cap. 7 ÷

ALPHENVS. I.C. quij suip. disci
Lº xxx digestorȳ } Gell. Lº vj. cap. v.
Lº III. coniectaneorȳ }

C. CALVVS.
ī poemātis. Gell. Lº 9. cap vij.

PLINIVS SECVNDVS.
Libri studiosor. Gell. Lo. ix. cap xvij.

ASINIVS POLLIO.
Epta ad Plancū. Gell. Lo x. cap. xv.

TERENTIVS SCAVRVS. tpus Hadri
ani temporib;.
De erroribj Cassellij uídicis Gell. Lo ii. cap 15.

ARISTON Iuris consultus
Libri. Gell. Lo ii. cap. 18.

VALGIVS RVFVS. cap. 3
de rebus & epistolā quaestis. Lo ij. Gell. fo 42

M. MESSALLA AVGVR
Libri de Auspicijs. Gell. Lo. xiij. cap. xv.

anno. C. Bassi & qo fr.
* CAIVS. de origine uocabulorū. Lo vii.
Gellius lib. xvi. cap. 17. et

BIBLIOTECA NAZIONALE FIRENZE

rohgnú · L. Accy

ATREVS · gell. Lo vz · cap · 2o
et colloqúí ꝺ cn̄ Iacunio.

Rohgnú epi m. Varroni

ORESTES libro iuꝛ de Insano
Gell. Lo vz · cap 4 2o.

RELIQVVM OPERVM
M CATONIS
ORO QVAE INSCRIBITVR DE DOTE.
Gell. Lº x cap. xxiii.

LIBER QVI INSCRIPTVS est Carmen
de Moribus. Gell. Lº xvj° cap. ij°

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE FIRENZE

Nota che Tacito dice espressamente. Anno 000. et per auentura può essere, che l'anno che cominciava in Kalen. di Genn.o per Consoli venissi poi d'Aprile. o quando erano fa: stilia per Natale di Roma: conside: rabile all'hora

è considerabile, che gl'anni secolari potessero esser più corti per Ludi secolari, fatti da Claudio, che se ben fu >99. però considerata, perch'io so', che quelli Ludi secolari di Claudio, furon fatti vn'anno [illegible] anni da que' d'Augusto. Ma quel ch'io no' dico, si potette ridurre agl'anni di Roma, facendo il conto, che s'hauessino a fare, per ogni centesimo di Roma, et se questo è, quell'anno, che dice Tacito, che furon fatti sarebbe 1000. et non >99. et così risponderebbe a Varrone, et non a fasti di Pietra, se già non fusse lasciato vn'anno per errore

221. Capiendis pecuniis, posuit modum vsq; ad Dena Sestertia

Parla del premio degl'oratori, che andauono nell'infinito. Et se non è differentia (com'è uerisimile) dalli Sestertij; et che quelli Sestertia, vaglia l'vna mille nummi Sestertij, sarebbe vna piccola somma, et da ridere, o bisognerebbe dire, che ui fussi errore. Ma quando anche fusse quella differentia, non sarebbe gran somma quella in que' tempi et in que' costumi perche sarebbono il più ciò è secondo il Pandetto 300 scudi, et secondo Budeo 350.

230. Ne parcum, quod Veneti, et Insubres Cisalpini Galliæ principes, et ditissimi prouinciæ, il che dispiaceva infinitamente a' Vecchi Cittadini, et dicevano non ades[illegible]

Italia: mirando, vt Senatum suppeditare Vrbi suae ne-
quiret etc. Onde nelle parole di sopra noterai, com'io
dissorsi della Toscana, i Veneti, et la Lombardia non
essere già reputata in Italia.

-32. Haud tum ignarus fabularum vsum vxi etc.
Parla delle nozze di Silio con Messalina, et è marauiglia come
per questo modo di preuenire i sospetti de lettori, è
stato et spesso necessario, quando si discorre, o'assai
fuor del corso ordinario della natura, o'contro vn'
opinione già vniuersalm.te receuta per vera: et assai
per ciò necessaria spesso.

-62. Narra come certi Senatori, essendo poueri s'vscirono della
lista, et que'che non se n'vscirono ne furono causa, perche
Impudentiam (dice) paupertati addijcerent etc.
Se questo fusse costume di questi tempi la vederessimo
sciaurattamente come molt'altre, ma perche in quei
buoni secoli stabilito il censo à Senatori, giudicò
che qualche buona considerazione ci fusse, quella c'
conuene, che non volessero mettere la Repubblica in mano
di chi non hauea nulla, ne la milizia anchora, di che
ho parlato altroue.
Questo è segno che ordinò Claudio, che Questori Sanctino
a fare certi Laghi, vtile era dare il Magistrato a Ricchi
et non a'virtuosi, et douette dispiacere perche Nerone
gli leuò via, che nel principio del suo Imperio tolse via
quelle comuni. era biasimato.

-63. Della Ricchezza di Pallante, et del donatiuo fattogli dal
Senato.

275. Pursuinum sociorum numerus crebuerit, et a Seneca
detto quot civium. sociorumq; in armis
Sotto questi nomi s'intende sempre le Legioni, Cittadini
et e' Socij, que' che dicevano aiuti, et ausiliarij
ves.

295. Cui Asiaticus pecuniæ, intra quadriennium, regiæ
amicitiæ tredecies HS paravisset.
Parla di Seneca, il quale essere stato riccho
non è dubbio, et di sotto a 331 variis circumscriptionibus
Senecam adoriuntur, tanq; ingentes, et brevi
tam supra modum crectas opes abrumpe-
ret. Et a 332 dice egli stesso, innumeram
pecuniam dedisti, etc. Pur quel tredecies
è gran cosa, che al mio computo sono
ottomilioni. et al maggior numero

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE FIRENZE

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE FIRENZE

N°. 7.

ascetismo.

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE FIRENZE